

Vyučovanie o Mojžišovi

56-0513, Jeffersonville, IN
(TEACHING ON MOSES)

William Marrion Branham

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda t'a vyslobodí

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Vyučovanie o Mojžišovi

(TEACHING ON MOSES)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 13.5.1956 v Jeffersonville, IN

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané vo marci 2019.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

¹ V poriadku, nech ťa Boh žehná, brat Neville. Fajn. Dobré ráno, priatelia. Musím sa raz za čas pozrieť, aby som zistil, či je ráno alebo večer. No, som šťastný, že tu dnes ráno som. Je horúco a iste mám horúce privítanie. Nemáme už viac čas jari; máme tu leto a zimu, či nie? Zdá sa, že všetko je nejako rozhádzané.

² No, čo ma zdržalo; upratoval som dom. A bol som dnes ráno stuhnúť a ubolený. A vstal som dosť skoro, ale neuvedomoval som si, že žena má tak mnoho práce; musia nachystať tri deti a potom ísť do nedeľnej školy. Ó. Je to veľa práce, viac, než som si myslel. A myslel som, „No, teraz...“ Minulý večer som pracoval a prišiel som z evanjelizačného poľa, aby som pomohol upratať dom. Ó, nie je ľahko niekoho zohnať. Hm. Ponúkol som tridsaťpäť dolárov týždenne pre niekoho, kto by dozeral na dieťa, a nikto to nebude robiť.

³ Pred nedávnom som čítal tu z novín krátky článok. Samozrejme, toto s tým nesúvisí. Nejaký politik tu hore v Kentucky hovoril, že bol dvakrát v armáde, trikrát bol zranený ako hrdina, žil ako občan v susedstve, vykonal mnoho vecí, zachránil životy dvoch detí, jedno z potoka a druhé odniekiaľ inde, zabudol som, čo všetko musel vykonať. A nakoniec si myslel, no, že musia susedstvo zachovať v poriadku, že sa bude uchádzať o funkciu. A keď to urobil, zo stovky tisíc ľudí dostal päť hlasov. Pýtal sa šerifa, či by si mohol vziať odpílenú brokovnicu, aby sa mohol dostať von zo susedstva, povedal, „Bolo nebezpečné tam vôbec žiť.“ Nemal dostatok priateľov, ktorí by mu pomohli dostať sa von z mesta. To je americká vďačnosť, či nie? Je to tak. V Amerike, čím viac urobiš, tým viac sa od teba očakáva. Je to tak, viac sa od teba očakáva.

⁴ No, chcem dnes ráno vzdať komplimenty o tom, ako čisto a pekne vyzerá zbor. A ako som prišiel hore, urobili tam dvierka, aby bolo lepšie prúdenie vzduchu. Takže je to veľmi milé, ktokoľvek je tu vo výbore dôverníkov a pomohol toto navrhnúť, bolo to naozaj veľmi milé, a je to pekná poctivá práca. Myslím, že to urobil brat Hall, ak sa nemýlim. Je to veľmi dobrá práca.

⁵ No, je trocha neskoro, ale viete akí sú ľudia svätosti. Vidíte, netreba nejaký určitý čas, všakže, brat Slaughter, brat Deakman? Len všetko tak, ako to príde.

⁶ Dole na juhu sme mali nádherné zhromaždenia, ale mohol som začať rozprávať len pred pár dňami. Kázal som neustále v priebehu štyroch mesiacov a nemal som dostatok hlasu na to, aby som vôbec šepkal. Musel som robiť na moju ženu nejaké pohyby, viete, to, čo som chcel, a to je trocha... A po tomto, ako sem prichádzam naspäť, kde je také trocha pokrytecké počasie, ktoré máme (no, jeden deň chladno a druhý deň horúco), dostal som skutočnú ozajstnú starodávnu chrípku. A pred pár dňami som sa z toho dostal a zase to prepuklo. Ale i tak sme vďační dobrému Pánovi za všetku Jeho dobrotu a milosrdenstvo s nami a za to, aký bol dobrý. Mali sme tam dolu nádherné zhromaždenia a Pán nás nadmieru bohato žehnal.

⁷ A minulý večer okolo polnoci ma brat Wood zavolať dolu do svojho domu, a brat Arganbright po telefóne, chcel, aby som začal vo Švajčiarsku. Tak, to je priveľa chodenia pre starého človeka.

⁸ A tak teraz, naše nasledujúce zhromaždenie začína jedenásteho tento ďalší mesiac v Cadle Tabernacle v Indianapolise. V Cadle Tabernacle v Indianapolise, od 11. do 15. A potom, odtiaľ do Minneapolisu, Minneapolis; z Indianapolisu do Minneapolisu, kresťanskí obchodníci.

⁹ No, myslím, že ma zavolať brat Neville a chcel som prejavíť moju – vyjadriť, že si vážim jeho a to „Neville trio“, ktoré prišlo dolu a zaspievalo pre mňa na tom pohrebe, ktorý som mal predvčerom. A prosil som brata Neville; nemal žiadnych spevákov, rodina Liddick. Pán Liddick odišiel domov do slávy. A ja istotne... Ak jeho syn, nevidím ho tu; a neskôr som sa dozvedel, že to bol adoptovaný syn. Ako vedel, že jeho ocko zomiera, nespasený, bežal domov, aby ma ešte predtým zohnal, a jeho ocko zostal spasený predtým, ako zomrel. Tak tá najväčšia vec, ktorú kedy ten chlapec urobil, bolo ísť zohnať niekoho, aby sa pomodlil za jeho otca pred tým odchodom. A „Neville trio“ prišlo dolu a skutočne milo pre nich zaspievali.

¹⁰ A tak sa ma brat Neville opýtal, či by som dnes ráno a tiež dnes večer hovoril. A tak, všimli ste si, že Písmo hovorí, „Proste hojne, aby ste...“ Tak, brat Neville je ohľadom týchto vecí ozaj podľa Písma. A tak, urobím to najlepšie.

*Bude strážcom a vodcom
Kým neprejdeme púšť;
Lebo Pán, náš Boh, vo Svojom vlastnom čase
nás nakoniec povedie do Svetla.*

³²⁴ Koľkí sú dnes ráno chorí a chcú modlitbu? Nech vidíme vašu ruku. Tým, že je už trocha neskoro, možno presunieme naše zhromaždenie s uzdravovaním až na dnes večer, ale teraz len obetujeme slovo modlitby, pretože je trocha neskoro.

³²⁵ Radovali ste sa z toho malého príbehu? Myslíte, že to bolo dobré pre malé deti? [„Amen.“ – pozn.prekl.] Áno. Mnohokrát ich prehladáme. Nemali by sme to robiť. Vidíte, nikdy som nemal možnosť vyučovať nedeľnú školu a dnes ráno bol čas, aby bolo ku nim hovorené. Nechcel som vás unaviť, ale chcel som vám porozprávať tento malý príbeh.

³²⁶ Pamätajte, malé deti, to nie je nejaký malý príbeh, ktorý si niekde prečítate. To je pravda. To je pravda. Boh to urobil. A On je teraz s vami. V poriadku.

³²⁷ Skloňme teraz na chvíľu naše hlavy, zatiaľ čo pomaly zaspievame našu pieseň na rozpustenie. „*Ber so sebou Meno Ježiš ako štít pred každým nepriateľom.*“ V poriadku.

*Ber so sebou Meno Ježiš;
Dieťa smútku a bolesti.
Dá ti radosť, potešenie,
vezmi Ho všade, kam len vykročíš.*

*Vzácné Meno, ó, aké sladké!
Nádej zeme a radosť neba;
Vzácné Meno, ó, aké sladké!
Nádej zeme a radosť neba.*

¹¹ No, dnes ráno som povedal, keďže je Deň matiek a chceme hovoriť ku malým deťom. Myslel som, že dnes ráno bude dobrý čas pre malé deti. No, že Deň matky...

¹² No, na zemi nie je nič milšie, o čom vieme, ako skutočná, pravá matka. Nech Boh žehná jej chrabrú dušu, skutočná, skutočná matka. Ale my máme dnes toľko náhrad, čo sa nazýva „matka“, to nie je matka, ony sú len ženy, ktoré majú deti, nie matky. Starodávna matka je taká, ktorá sa stará o svoju rodinu, a nie taká, čo behá po tých spoločenských miestach a tanečných sálach a po celú noc fajčí, pije a vyžíva sa v tom. Ona si nezaslúži to sväté pomenovanie „matka“. Ona je len žena (To je všetko.), ktorá vychováva dieťa, ale nie matka, pretože slovo „matka“ má iný význam. No, premýšľam, či viete...

¹³ Teraz ku Dňu matiek, chcem sa naozaj dobre vyjadriť. Sám mám starú šedivú matku, ktorá tam sedí. A myslím, deň... V poriadku; ale každý deň by mal byť Dňom matiek, nie len raz v roku. A ten dôvod prečo sa teraz dejú tieto veci ohľadom Dňa matiek...

¹⁴ A vidím, že sme tu len hŕstka a všetci sa navzájom poznáme. Sme domáci a to je dôvod, prečo ideme hovoriť takýmto spôsobom.

¹⁵ Myslím, že matka by mala byť každý deň rešpektovaná rovnako (Je to tak.), skutočná matka. Ale tento deň, ktorí nazvali Dňom matiek, nie je ničím iným než veľkým komerčným nezmyslom, len, aby vysali z ľudí peniaze. A to je hanba pre matku: Deň matiek, raz za rok, „No, nejdeme ju pozrieť, ale pošleme jej malú kyticu kvetov a tým to bude vybavené.“ To nie je matka. Ó, pre zmilovanie. Skutočná matka je tá žena, ktorá ťa vychovala a ty ju miluješ, vídaš ju a rozprávaš sa s ňou po celý čas, vyjadruješ jej po celý čas svoju lásku, nie iba jeden deň v roku.

¹⁶ Ale predtým, ako začnem moju malú drámu, chcel by som len vyjadriť toto a niektorým z vás to pripomenúť. A mnohí z vás zomreli, mnohí z nich odvtedy, čo sa toto stalo. Bolo to v roku 1933.

¹⁷ Videli ste pred pár dňami v novinách, ako tá žena zabila toho muža, vyhodila ho na svoju príjazdovú cestu a len cez neho cúvala autom dozadu a dopredu, až kým ho celého nerozmiaždila na ceste. A oni povedali... Advokáti a ostatní, povedali, „Či to neobviňuje vaše svedomie?“ Povedala, „Boh a ja začíname byť unavení z toho, akým spôsobom sa zaobchádza so ženami.“ Och. Áno, ona je modla. Je to tak. „Začíname byť unavení.“ Ako nízko sa tento národ môže zohnúť? Ako ďaleko môžeme zájsť bez Božieho súdu? Divil som sa; „Boh a ja...“ Ak by bol Boh vinný za všetok ten nezmysel, ktorý bol na Neho kladený,

nemohol by byť Bohom, to je celé. „Boh a ja,“ ó, Boh s niečím takým nemá nič spoločné. Zaujímalo by ma, ako o tom bude rozmýšľať potom, keď bude v mukách?

¹⁸ Amerika... Teraz si pamätajte, ak to nemáte zapísané, zapíšete si to. Toto je moja predpoveď. Rozumiete? V roku 1933, keď sme mali zhromaždenia tam dole, kde starý – myslím, že teraz je tam „cirkev Kristova,“ zvykla to byť stará Amer... Je to rovno tu, brat Neville, rovno priamo dole. Žil tam Charlie Kurn. Čo to je? Sirotinec, ktorý je tu naproti Meigs Avenue. V roku 1933. Práve som zohnal Forda 1933ku a posvätil som ho v to ráno Pánovi. A predtým, ako som opustil dom, uzrel som videnie. Mám to zapísané, starý žltý papier, stále očakáva v Biblii. Videl som, ako prichádza čas konca.

¹⁹ A vy, koľkí si dokážete spomenúť, ako vtedy v 33-ťom vyzeralo auto? Ó, ono to začínalo trocha takto a smerom hore až dozadu a bolo to zalomené smerom dole, aby tam mohla visieť rezervná pneumatika. Uzrel som videnie, že pred príchodom Pánovým budú tie autá vyzeráť ako vajce. Koľkí z vás si pamätajú tú predpoveď? Zostal tu ešte niekto? Myslím, že brat Steward odišiel. Bolo to v roku 1933, keď sme tam mali zhromaždenia. Domnievam sa, že asi všetci z nich už odišli, odvtedy.

²⁰ A predpovedal som, že Amerika, ich bohom číslo jedna budú ženy. To je to, čo to je. Všetko sa vzoruje po Hollywoode. Mám veci na nahrávkach zo zložiek FBI, ktoré by vás úplne šokovali, len vám povedať rovno kde, a škandál týchto filmových hviezd, nie je tam jediná z nich, sotva, ktorá by nebola prostitútkou. A FBI to odhalila len nedávno; mám to z ich vlastnej zložky. A tak, všetky z nich žijú vonku, dokonca tieto filmové hviezdy, kde to oni dokázali, vošli dnu a pristihli ich, žili s mužmi, dvadsaťpäť a päťdesiat dolárov za večer od mužov, všade hore a dole, v Hollywoode a všade, mali privátne domy a muži tam vzadu, kde ich posielali von ku týmto ľuďom.

A to je to, na čo sa dívame, televízia, a tu vonku na týchto obrazovkách a takých veciach, a dovoľujeme našim deťom, aby to nazývali idolom [Anglické slovo „idol“ znamená doslovne „modla“ – pozn.prekl.] A to potom nazývate matkou? To má veľmi ďaleko od matky. To je nečistota. Presne tak. A jednako určujú krok tohto dňa. No, nechávajú ich, také oblečenie, aké nosia, sledujte, americké ženy sa obliekajú rovno tak ako ony, a všetko ostatné. Samozrejme. A bohom Ameriky je žena. Nie Jehova; oni sa od Toho odvrátili. Nie teraz ku matke, odložme to teraz, to je posvätná vec, o ktorej ideme rozprávať; ale myslím tým, ku žene.

poviem, „Možno som nikdy nejazdil v kavalérii,“ budete robiť to isté, čo robím ja. No, stojte ďalej odo mňa, postavte sa teraz ďalej. Potrebujem miesto. Dozadu, dozadu, teraz choď ďalej, synku. No, poďme, spievajme to. [Brat Branham a deti robia pohyby, zatiaľ čo spievajú. – pozn.prekl.]

*Možno som nikdy nepochodoval v pechote; (pochodujte)
Nejazdil v kavalérii, nestrielal z dela;
Možno som nikdy neletel ponad nepriateľom;
Ale ja som v Pánovej armáde.*

*Som v Pánovej armáde;
Ó, som v Pánovej armáde! (Pripravte sa!)*

*Možno som nikdy nepochodoval v pechote;
Nejazdil v kavalérii, nestrielal z dela;
Možno som nikdy neletel ponad nepriateľom;
Ale ja som v Pánovej armáde.*

³²⁰ Amen. Len stojte pokojne. Koľkým sa to páči, povedzte, „Amen.“ [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.]

³²¹ Teraz, nebeský Otče, žehnaj dnes tieto malé deti. Sú Tvoje, Pane. Odovzdali Ti svoje životy. Počuli ten malý príbeh o Mojžišovi a o tom, ako si ho ochraňoval. Počuli o dobrej matke a dobrom otcovi, ktorí im pomohli a vychovali ich. A takisto tieto malé deti majú dobré matky a otcov. A modlím sa, Otče, aby si na nich dával pozor a smeroval ich po prúde času, a nech ich ochraňujú Anjeli Boží. Udeľ... A potom, buď na tom 'prijímajúcom' konci, aby si ich v posledných dňoch prijal, Pane, do Svojho Kráľovstva. Prosíme o to v Kristovom Mene. Amen.

³²² No, môžete ísť naspäť na svoje miesta a povedať ockovi a mame, ako dobre sa cítite. Amen. „Po všetky dni svojho pútnictva boli vedení,“ ...?... túto, Gertie?

*... svojho pútnictva boli vedení;
Do zeme zaslúbenia boli vedení;
Skrze ruku Pánovu v spoľahlivom vedení;
Boli privedení ku brehu Kanaánu.*

³²³ Všetci.

*Znamenie Ohňa v noci;
A znamenie Oblaku cez deň;
Vznášajúc sa nad nimi, rovno vpredu;
Ako putujú po našej ceste;*

³¹⁶ Či to nie je nádherné? Teraz, „*Ježiš miluje malé deti sveta.*“ Udaj nám akord, sestra. No, vy malé dievčatá, otočte sa rovno sem smerom ku mne. Chcem zaspievať, „*Ježiš miluje malé deti sveta.*“ Koľki to poznajú? V poriadku, teraz to zaspievajme.

*Ježiš miluje malé deti;
Všetky deti na svete;
Červené a žlté, čierne a biele;
Sú vzácne v Jeho očiach;
Ježiš miluje malé deti sveta.*

³¹⁷ No, každý z vás je teraz v armáde. Vedeli ste to? Viete, že ste v Božej armáde? No, pozrite sa teraz na mňa a spievajte teraz so mnou, pretože ste teraz vojaci. Viete o tom? Vojaci kríža. Teraz, „*Možno som nikdy nepochodoval...*“ Poznáte túto? V poriadku. V poriadku, veľmi dávno som sa naučil túto pieseň z nedeľnej školy. „*Možno som nikdy...*“ No, teraz sa dívajte na mňa. [Brat Branham ukazuje pohyby, zatiaľ čo spieva slová piesne „Som v Pánovej armáde.“ – pozn.prekl.]

*Možno som nikdy nepochodoval v pechote;
Nejazdil v kavalérii, nestrielal z dela;
Možno som nikdy neletel ponad nepriateľom;
Ale ja som v Pánovej armáde.*

*Som v Pánovej armáde;
Ó, som v Pánovej armáde!*

Všetci spolu, teraz všetci spolu. Teraz.

*Možno som nikdy nepochodoval v pechote;
Nejazdil v kavalérii, nestrielal z dela;
Možno som nikdy neletel ponad nepriateľom;
Ale ja som v Pánovej armáde.*

³¹⁸ Veríte, že to môžete spievať za seba? Pod' sem hore, dievča, pod' teraz sem hore. Chceme, aby ste všetci išli a robili to isté, čo robím ja. Pod' teraz sem okolo oltára. Pod' teraz rovno sem hore. Každý jeden z vás, presuňte sa sem hore, kde som ja. Vidíte? Pod' teraz rovno sem hore. Nech nikto nie je na tejto strane oltára, pod' teraz rovno sem hore. To je ono. Pod' teraz rovno sem naspäť. No, otočte sa tým smerom, dívajte sa takto dozadu. To je ono. Chceme vám ukázať, ako milo sa správajú malí chlapi a dievčatá potom, ako spoznali Ježiša. No, pod' teraz rovno naspäť týmto smerom. No, to je ono. No, teraz sa dívajte.

³¹⁹ No, keď poviem, „Možno som nikdy nepochodoval v armáde,“ vy... „nepochodoval v pechote,“ vy budete tiež pochodovať. Keď

²¹ A pamätajte, predpovedám, že pred tým veľkým totálnym zničením, pričom nehovorím, že toto mi povedal Pán, ale verím, že niečo sa stane buď medzi terajškom, alebo v tom čase v 77-mom. Môže to prísť...?... v tejto hodine. Ale medzi terajškom a 77-mim, predpovedám, že nastane buď veľká skaza, alebo totálne zničenie celej zeme, medzi terajškom a 77-mim; predpovedal som to v roku 1933.

²² Predpovedal som, že ženy budú viac a viac nemorálne a národ sa bude rozpadáť a bude to visieť na matke alebo akoby na matke, až sa stanú, žena sa stane modlou (idolom). A po chvíli bude Amerike vládnuť žena. Zaznačte si to a vidzte, či to nie je pravda. Žena zaujme prezidentské kreslo alebo niečo také, nejakú veľkú vysokú moc nad Amerikou.

²³ Keď... Toto hovorím s úctou, dámy. Keď sa žena dostáva von z kuchyne, je pomimo svojho miesta. Je to tak. To je miesto, kam patrí. Pomimo toho nemá žiadne miesto. A teraz, nie som na ne tvrdí, ale iba hovorím to, čo je pravda, a to, čo je Biblia. Zvyklo to tak bývať, že muž bol hlavou domu, ale to bolo v biblických dňoch. On tým viacej nie je. On je bábkou alebo je pestúnom alebo niečím takým. A teraz... Nie, ony sa chcú starať o psa, užívať antikoncepciu a nosiť po celý čas naokolo na rukách malého psa, aby ste tak mohli celú noc pobehovať.

²⁴ Nehovorím o matke. Nech ich Boh žehná. To je to, čo teraz drží spolovice národ pokope, to je skutočná, dobrá, posvätená, Bohom - spasená matka. Presne tak.

²⁵ Ale to je hanba, ako upadli naše ženy. Mám výstrižok z novín. Vystrihol som si to po tejto poslednej svetovej vojne, druhej, kde je povedané, „Kam sa podela morálka amerických žien, že po šiestich mesiacoch v zámorí, štyria z piatich vojakov zostali rozvedení, ich ženy sa s nimi rozviedli a vydali sa za nejakého iného muža?“ A nedokázali na nich ani počkať, keď sa vrátia zo zámoria, tí vojaci, ktorí tam zomierali na bojovom poli. Taká osoba, ktorá to robí, nie je hodná toho, aby bola nazvaná „matkou“; tým posvätným menom. Nie, nie je. A tak, vždy ma nazývali, že nenávidím ženy, ale nie je to tak. Myslím, že žena je niečo nádherné, obzvlášť matka. Ale mali by byť na svojich miestach a nezaujímať miesto muža a nezaujímať miesto Boha.

²⁶ A dnes ráno som počul nejakú cirkev svätosti, ako hovorila, že matka vládne hviezdám na nebi a všetko také. Viem si predstaviť katolíkov, ako to robia s pannou Máriou, a takto podobne, pri čom uctievať tie mŕtve ženy, svätú Cecíliu a všetko také, čo je tá najvyššia forma špiritizmu. To je všetko, čo to je. Všetko, čo sa prihovára mŕtvym, je špiritizmus. Takže existuje iba jeden Prímluvca medzi Bohom a

človekom, a to je Kristus Ježiš. To je pravda. Žiaden iný svätý, nič pomimo Pána Ježiša Krista, ktorý je Tým jediným, ktorý je Prímluvcom medzi Bohom a človekom. Ale keď vidím cirkvi, dokonca sa to dostáva za kazateľňu, všetka posvätnosť je vzatá od Krista a daná matke, všetka posvätnosť je vzatá, a potom začínajú a tam to máte.

²⁷ A tak... Ale zostala skutočná matka. Chvála Bohu. Práve tak, ako keď vidíte pokrytca, existuje ozajstný Kresťan, ktorý skutočne žije ten život. Kde máte „pre“, tam máte „proti“. Je to presne tak. A teraz, o takej matke a o takom dieťati chceme teraz hovoriť z Biblie.

²⁸ No, zaujímalo by ma, koľko malých chlapcov a dievčat tu dnes ráno máme? Ak ste včera počuli vysielanie brata Nevilleho... Koľkí malí chlapci a dievčatá by radi prišli sem hore a posadili sa na predné sedadlo, zatiaľ čo ku vám budem hovoriť? Chceli by ste sem hore prísť? Je tu jedno, dve, tri, štyri, päť sedadiel tu; jedno tu, to je šesť, nejaké malé sedadlá tuto. Chceli by ste prísť dopredu, niektorí z vás maličkých, ktorí dokážete prísť bez mamy, a chceli by ste prísť sem hore, ste viac než vítaní. Naše matky nie sú... [Niektorí hovoria, „Oni sú vzadu v miestnosti nedeľnej školy.“ – pozn.prekl.] Ó, oni sú v miestnosti nedeľnej školy, no, to je skvelé. Počkáme chvíľu a budeme rozprávať a oni budú o chvíľu vonku. A len zhromaždíme naokolo malé čierne a hnedé a modré oči sem hore a budeme ku každému jednému z nich hovoriť. No, koľkí milujú Pána, povedzte, „Amen.“ [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] V poriadku.

²⁹ No, chcem hovoriť ku matkám a deťom a je to smerované ku nim.

³⁰ Dnes večer, ak Pán dá, chcem hovoriť o prvom zázraku, ktorý Ježiš učinil, a ako to bolo vykonané a akou mocou a čo On robil, keď to vykonal. Koľkí viete, čo bolo tým prvým zázrakom, ktorý On učinil? Povedzme to všetci spolu. Premenil vodu na víno.

Je to tak, prvý zázrak, ktorý vykonal... No, ak Pán dá. Zatiaľ čo som dnes ráno študoval, len mi to prišlo na myseľ.

³¹ Vidím, že dnes ráno tam vzadu máme našich dobrých priateľov, pána a pani Gender, myslím. Práve som si ho náhodou všimol, ako som sa obrátil okolo stĺpa týmto smerom. Minule som bol na prehliadke. Musím chodiť na prehliadky kvôli službe v zámorí. A keď som vyšiel, koho som nestretol, ak nie pána a pani Gender, ako tam sedeli v kancelárii doktora Schoena v Louisville, veľmi milého kresťanského brata. Poviem vám, naozaj som tam stretol skutočného muža, toho skutočného, ktorý verí v Boha a tam vzkladá svoje nádeje.

³¹² Nech od tohto dňa a ďalej, nech sú ich životy sladké a pokorné. Nech sú poslušnými deťmi svojim rodičom a svojmu nebeskému Otcovi až do dňa, kým ich nezavoláš domov. Veď ich v ich malej arche, ďalej vedľa vodného víru. Zakaždým, ako sa zasekne v kríkoch, nech to Anjeli Boží posunú do tečúcich prúdov Božej lásky. Udeľ to, Pane. A na konci cesty, nech nájdu milovaný Domov a svoju matku a milovaných tam v sláve, kde v bráne stojí Boh, aby nás v ten deň privítal. Udeľ to, Otče.

³¹³ Odpusť nám všetky naše hriechy a prestúpenia. A pomôž nám od tohto dňa byť cele Tvojimi. Porúčame teraz tieto malé deti do Tvojich rúk a tieto matky spolu s nimi, Pane, aby boli správnym typom matiek v tento deň matiek, tento sviatočný čas, ktorý je daný matkám. A nech sú od tohto dňa lepšími matkami. Nech sú deti lepšími deťmi. Nech sme všetci lepší, Pane, a nech Ti slúžime lepšie. Udeľ to, Otče, lebo o to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

³¹⁴ No, zaspievajme malý refrén. Veríte, že Ježiš vás spasil? Chcete teraz, aby na vás Ježiš dohliadal, zatiaľ čo stojíte? Zodvihnite takto svoju ruku k Nemu. Teraz chcem, aby ste sa otočili ku ockovi a mame a všetkým ostatným. Otočte sa týmto smerom. No, pozrite sa, mama a ocko. Všetky vaše malé dievčatá a chlapci stoja. No, koľkí prijímate Ježiša ako svojho Spasiteľa a budete odteraz dôverovať Ježišovi, aby sa o vás staral, ako sa staral o malého Mojžiša, nech vidíme vaše ruky? Každý jeden z vás. To je skvelé. No, čo sa stalo? Ak si ponecháte svoju dušu, čo sa vám stane? Stratíte ju. Ale ak ju odovzdáte Ježišovi, čo sa stane? Zachováte ju. No, čo ak by vás dnes ráno mal Ježiš? Teraz ste Ježišovi, či nie? Ste Ježišovým malým chlapcom a dievčaťom.

³¹⁵ Pozrite na tých maličkých, ako tu stoja so slzami. Povedzte mi prečo, či to nevedia. Amen. Ľudia zajtrajška. Áno. Je to tak. Amen.

*Privedte ich dnu z polí hriechu;
Privedte ich dnu, privedte ich dnu;
Privedte maličkých ku Ježišovi.*

„Ó, Ako Milujem Ježiša.“ Teraz, podme.

Ó,... (všetci)... *ako milujem Ježiša;* (Zodvihnite teraz ruky.)
Ó, *ako milujem Ježiša;*
Ó, *ako milujem Ježiša;*
Lebo On prv miloval mňa.

Je to tak. No, chcem, aby ste sa zhromaždili naokolo, všetci, ktorí teraz prídu, a pomodlime sa s týmito maličkými a s našimi – teraz so všetkými.

³⁰⁶ Deň matiek, nádherný deň... A možno by som dnes večer mohol zmeniť moju tému a dnes večer pokračovať a hovoriť o tom, ako tá matka konala, čo tá matka robila. Ona bola tá, ktorá vzdelala svojho malého chlapca, aby viedol všetok Izrael do zaslúbenej zeme. Ó, ona bola skutočnou matkou. Či nebola skutočnou matkou? No, tiež máte skutočnú matku a matka sa za vás modlí. On bol skutočným ockom. A ocko sa za vás modlí. A teraz sa ideme všetci spoločne pomodliť a poprosiť Ježiša, aby nám pomohol.

Brat Neville, prišiel by si a pokľakol s nami?

³⁰⁷ A skloňme všetci naše hlavy, všade. No, sestra Gertie... [Pianistka začína hrať pieseň „Prineste ich dnu.“ – pozn.prekl.]

³⁰⁸ Drahý nebeský Otče, tento dnešný malý jednoduchý príbeh o dávnych dňoch, ktoré prešli, kde skutočný otec a matka alebo skutočný veriaci prišli ku Tebe a uctievali Ťa, verili Ti. V tom čase bol v tej krajine nepokoj. A ako vieme, či tu dnes ráno nekľáčí dnešný malý Mojžiš? Ako vieme, či tu tiež dnes ráno nekľáčí dnešná malá Miriam, prorokynia?

³⁰⁹ Ó, drahý Otče, tieto malé deti Ťa milujú a oni prišli, kľáčia pri kríži, uvedomujú si, že majú dušu, ktorá musí byť spasená, a teraz Ti ju odovzdávajú. Pretože sme práve čítali v Tvojom Slove, „Ak ju stratíte, nájdete ju; ak si ju ponecháte, stratíte ju.“ A, Otče, oni si nechcú ponechať svoju dušu sami pre seba. Nechcú žiť sami pre seba. Chcú svoju dušu odovzdať Tebe, aby tak skrze jej odovzdanie našli večný Život...?... Udeľ to, Pane.

³¹⁰ Žehnaj všetkých týchto malých chlapcov a dievčatá, ktoré sú okolo oltára. Žehnaj ich matky a otcov, ktorí sú tu dnes ráno. Ó, nech je na nich všetkých Tvoja milujúca milosť a milosrdenstvo. Odpusť nám, Pane, všetky naše hriechy a prestúpenia. Odober z nášho streda chorobu.

³¹¹ Pošli Anjelov. Haleluja. Bože, Ty, ktorý si nariadil Gabrielovi a desať tisíc Anjelom, aby vyšli na pochod; o koľko viac Anjelov prišlo navôkol, keď zbadali, že tieto malé úbohé deti dnes ráno kľáčia pri tomto oltári. Všade navôkol, na tomto oltári a cez tento zbor, stoja Anjeli Boží. Je tu zapisujúci Anjel, zapisuje ich mená do Knihy. Strácajú svoju dušu, aby ju tak mohli nájsť v Kristovi. Udeľ to, Pane.

³² Viete čo? Povieť vám, našiel som viac doktorov, ktorí veria v Božské uzdravenie, než kazateľov. Je to tak. Rozprávate sa s nimi. Povedal som, „Samozrejme.“ A keď on... Keď som bol na odchode, on vzal moju ruku a povedal, „Brat Branham, robíš pre ľudstvo viac, než ja kedy dokážem urobiť.“ Povedal, „Je to tak.“ Povedal, „Môžeš pomôcť ľuďom, ktorých by som sa ani nemohol dotknúť.“ Povedal, „Je to pravda.“

³³ Povedal som, „No, samozrejme, môžeš ich zažiť alebo napraviť kosť alebo niečo také; ale Boh koná to uzdravenie.“

³⁴ On povedal, „To je pravda.“ Amen. Ó, rád vidím širokomyselných, rozumne zmýšľajúcich ľudí. Myslím chirurgiu, medicínskeho lekára a chiropraktiku, osteopatiu, Božské uzdravenie, a všetko spolu, ak čokoľvek z toho dokáže niekomu pomôcť, som za to. A keď si vezmete, že doktor odsudzuje kazateľa a kazateľ odsudzuje doktora, osteopat odsudzuje chirurga, chirurg odsudzuje medicínskeho doktora, môžete si toto predstaviť, niekde tam je nejaký sebecký motív (Presne tak.), pretože každý jeden z nich dokázal, že niekomu pomohli. Je to presne tak.

³⁵ No, myslím, že ide o to, že ak sú naše motívy správne a naše srdcia sú správne nastavené pre ľudí, mali by sme všetci pracovať spoločne, aby sme pomohli nášmu blížnemu, aby sme z toho urobili ľahší život. A potom vaše motívy nie sú sebecké, oddávajúc chválu Bohu, ktorý dáva všetky veci zadarmo. Amen. Tak veru. Ó, nemali by sme mať nikde žiadnu sebeckosť; malo by to byť dokonalé.

³⁶ Ak chiropraktik môže pomôcť tomuto, osteopat pomôže tamtomu, chirurg pomôže tomuto a niečo ďalšie pomôže tamtomu, modlime sa za všetko z toho (Amen.), aby len Boh pomohol Svojim drahým ľuďom, aby boli zdraví a šťastní. Pretože tu veľmi dlho nezostaneme; len zopár dní a sme na ceste preč niekam inam. Takže to, čo sa snažíme robiť, je spraviť život o trocha ľahší, aby ste mohli mať lepší čas, zatiaľ čo ste tu. Amen.

³⁷ No, na tejto myšlienke skloňme svoje hlavy predtým, ako otvoríme Bibliu, a prehovoríme k nášmu milému Spasiteľovi.

³⁸ Náš láskavý nebeský Otče, dnes ráno prichádzame tak pokorne do Tvojej Prítomnosti a ďakujeme Ti nado všetko, čo kedy bolo na zemi alebo kedy bude, za Pána Ježiša Krista. Lebo On bol Ten, ktorý človeka a Boha priviedol dokopy a zmieril nás úbohých, nehodných, bezbožných cudzincov. Boli sme preč od Boha skrze našu voľbu, zvolili sme si náš vlastný výber a odišli sme od Neho preč. A On bol tak dobrý,

že prišiel, a zatiaľ čo sme sa Bohu neľúbili, zatiaľ čo sme boli hriešnikmi, preč od Boha, On nás zmieril späť k Otcovi skrze preliatie Svojej vlastnej Krvi.

³⁹ Ako Ti za Neho ďakujeme. A dnes stojí ako Prostredník, Ten Jediný medzi Bohom a človekom, ktorý môže spôsobiť, aby modlitba prišla do Prítomnosti Božej, na základe Jeho vlastnej Krvi, ktorú preliat, zo zeme do slávy. Prišiel na túto zem skrze maštal', narodil sa vo válove pre zvieratá, odišiel zo zeme skrze trest smrti. Zem Ho nechcela. Nebo Ho nemohlo prijať, pretože bol hriešnikom; mal na Sebe naše hriechy. Zem Ho nechcela; oni Ho odmietli, „Preč s takou Osobou.“ On dokonca nemal ani miesto, kde by sa narodil, alebo miesto, kde by zomrel. A visel medzi nebom a zemou; nebo Ho nemohlo prijať, ani zem Ho nechcela mať. A On aj tak zomrel, aby nás spasil od hriechu, aby uzdravil našu chorobu, aby nám dal radosť a krásny pobyt, zatiaľ čo sme na zemi. Čo za Spasiteľa. Ó, ako Ti za Neho ďakujeme.

⁴⁰ Ó, Bože, nech je všetko uctievanie nášho srdca vyliate pre Neho a iba pre Neho Samého. Nech každá úcta a každé uctievanie, všetko, čo prichádza z našich pier alebo srdca, nech je to zložené na Neho, ktorý je hoden všetkého. Ten, ktorý raz sedel na tróne s Knihou vo Svojej ruke, žiaden človek na nebi ani na zemi nebol hodný alebo schopný, aby sa vôbec na tú Knihu pozrel, alebo uvoľnil Pečate, ktorými To bolo zapečatené. A tento Baránok, ktorý bol zabitý od založenia sveta, prišiel, vzal To z Jeho ruky, otvoril Pečate a uvoľnil Slová pre ľudí.

⁴¹ A, Otče, modlíme sa dnes, aby Jeho Svätý Duch uvoľnil naše srdcia od všetkej ich temnosti, uvoľnil náš jazyk od všetkého, čo je mrzké, odpustil nám všetky naše hriechy, vzal preč všetku temnosť a pohol sa dnes ráno do našich sŕdc.

⁴² A zvlášť tieto malé deti, Bože, žehnaj ich, ako tu dnes ráno sedia so svojou milou matkou. A, Bože, ako sme Ti vďační za materstvo, za skutočné ženy. V strede všetkej tejto temnosti, modlárstva, nečistoty a skazení sveta, jednako máme skutočné ozajstné matky. Ako Ti za ne ďakujeme. Obe, mladé i staré, Otče, ďakujeme Ti za skutočné materstvo. A modlíme sa, Bože, aby si ich požehnal.

⁴³ Dnes ráno tu vidíme mnohých z našich bratov a sestier, ako na sebe majú tie biele ruže alebo biele karafiáty a kvety, čo znamená, že ich drahá posvätená matka prešla poza oponu na druhú stranu: nie je mŕtva, ale žije navždy. Jedného dňa aj oni prídu dolu ku rieke a tam sa

môže si ho nechať. No, čo sa stane, ak stratíme... Ak si ponecháme našu dušu, čo sa stane? Stratíme ju. A ak ju odovzdáme naspäť Tomu, ktorý nám ju dal, čo sa stane? Zachováme ju. Je to tak?

²⁹⁹ Koľkí z vás všetkých by radi prišli sem hore okolo oltára a modlili sa? Chceli by ste to urobiť? Chceli by ste, aby sa o vás Ježiš postaral, ako to urobil tým malým bábätkám? No, nech všetci, malé deti, zhromaždíte sa teda okolo oltára. Urobíte to? Podťte rovno naokolo, kľaknite si okolo oltára. Modlite sa, všetci z vás. Všetky malé deti, podťte teraz sem hore. Páčil sa vám môj príbeh? Páčilo sa vám to? V poriadku, teraz prídte sem hore okolo oltára. No, podťte. Všetky malé deti, prídte a kľaknite si okolo oltára, len si sem kľaknite, rovno tam ku oltáru. To je ono. Všetky deti tam vzadu, podťte teraz sem, budeme sa modliť. V poriadku. Ak chcete prísť hore a modliť sa. Prídte hore a kľaknite si okolo oltára. To je dobre. No, to je dobre. To je skvelé. V poriadku.

³⁰⁰ Teraz matky, ktoré tiež chcete prísť, a otcovia, kľaknite si všetci do uličky.

³⁰¹ No, chcem sa vás tu niečo opýtať, malé deti. Pozrite, či veríte, že Ježiš vás miluje tak, ako miloval Mojžiša? Veríte, že Anjeli na vás takto dávajú pozor. No, Boh vám dal dušu. Dal vám ju? No, ak si svoju dušu ponecháte, čo sa stane? Stratíte ju. Ale ak ju dnes ráno odovzdáte naspäť Ježišovi, čo sa vám potom stane? Zachováte ju...?... No, chcete zachrániť svoju dušu, či nie? A chcete vyrásť, aby ste boli skutočnými matkami a skutočnými dámami, či nie (?), a skutočnými mužmi, kazateľmi, a tak ďalej? Či to nechcete urobiť? No, ak chcete, potom odovzdajte svoju dušu Ježišovi. Tu je spôsob, ako to urobiť. Povedzte, „Drahý Ježišu, toto je všetko, čo mám, moja duša, dávam ju Tebe, ale dávaj na mňa pozor, ako si dával pozor na Mojžiša.“

³⁰² No, ak niektorí z vás starších chcete prísť a tiež pokľaknúť, niektoré z vás matiek, možno, ktoré si chcete tu dnes ráno kľaknúť...?... pre vás. Ak chcete prísť a kľaknúť si sem, je to v poriadku. Tu je matka, ktorá prichádza so svojim malým chlapcom. Je tu niekto ďalší?

³⁰³ Otec, ocko, ktorýkoľvek z vás, ak chceš byť modliacim sa mužom, ako bol Amram, potom príd' a tiež si kľakni.

³⁰⁴ Matka, ak chceš byť ako Jochebed, no, príd' rovno sem a tiež si kľakni.

³⁰⁵ Samozrejme, to je pre všetkých. Prečo? Vy tiež máte dušu. Ak si ju ponecháte, čo sa stane? Stratíte ju. A ak ju odovzdáte naspäť Tomu, ktorý vám ju dal, čo sa stane? Zachránite ju do večného Života.

292 Prvé, čo zistíte, vyšiel tam nejaký muž a povedal, „Ste tá pani, na ktorú čaká jej veličenstvo?“

„Áno.“

„A je toto tá dojka pre dieťaťko, ktoré bolo nájdené dnes ráno?“

„Áno.“

293 Povedala, „Dobre, privedte ju dnu.“ Tak privádza to bábätko dnu – či vlastne privádza tú matku dnu.

294 A tá malá princezná vyšla von a povedala, „Viete niečo o bábätkách?“

Odpovedala, „Áno, vaša výsosť.“

Povedala, „Pozrite na toto bábätko. Či nie je nádherné?“

„Áno, vaša výsosť. Áno.“

Povedala, „Viete, ako dojčiť bábätko?“

„Áno, vaša výsosť. Samozrejme.“

295 „Dobre,“ povedali, „dám vám vašu odmenu tristo dolárov na týždeň.“ Hm. Či nebol Boh dobrý? A povedala, „A dostanete najlepšie miestnosti v paláci a bude vám posielané jedlo. Ani nebudete musieť vyjsť von a variť si jedlo.“ Povedala, „No, tu je bábätko; buďte opatrná. Nech vám nepadne.“

„Ó, nemajte obavy, nepadne. Nemajte obavy; nepustím ho.“

„Postarajte sa oň, ako najlepšie viete.“

296 „Nemajte obavy; postarám sa. Bude mať tú najlepšiu opateru.“

Iste, bolo to jej vlastné. Vidíte? „Dám mu tú najlepšiu opateru.“

„Vidíte, že to je nádherné bábätko?“

„Je veľmi nádherné,“ povedala.

„V poriadku.“

297 Za Miriam, jej matkou a malým Mojžišom sa zatvorili dvere. A keď dvere zostali zatvorené, ona sa poobzerala. Povedala, „Ťu, ťu, ťu, a ona si myslela, že si jej bábätkom. Ha-ha-ha-ha-ha.“ Ó. Pohladkala ho.

298 Čo urobila? Ona... Ak by si ho ponechala, čo by sa jej stalo? [Zhromaždenie hovorí, „Stratí ho.“ – pozn.prekl.] Ale preto, že ho odovzdala naspäť Tomu, ktorý jej ho dal, a čo sa jej stalo? Našla ho. A

dostanú ku tomu, že ju znova uvidia na druhej strane. Mnohí majú na sebe červené ruže; matka je stále tu. Ďakujeme Ti za to.

44 Modlíme sa, aby si nás žehnal, ako sme spolu a študujeme Tvoje Slovo, lebo o to prosíme v Kristovom Mene. Amen.

45 No, nech vás Pán žehná. A začneme dnes ráno rovno so Slovom. No, najprv, pred touto malou drámou, myslel som na matky a ich malé deti... A pravdepodobne ma budú počuť, pretože táto vec je dosť hlasná. A chystám sa predstaviť malú drámu, pretože som si teraz na mojich zhromaždeniach všimol, že niekedy tie drámy veľmi pomáhajú. Nemyslíte? Tí maličkí to lepšie porozumejú. Dívam sa na pár malých svetlookých chlapcov, ktorí tam sedia a dívajú sa teraz na mňa, oni budú mužmi zajtraška, ak bude nejaký zajtrašok.

46 A teraz, predtým, ako sa dostaneme k nejakej dráme alebo k niečomu ďalšiemu, čo sa deje v cirkvi, musí to mať biblický základ. Amen. Musí tam byť Biblia ako základ. Najprv sa všetci obráťme do 16. kapitoly Matúša a do 25. verša a prečítame tieto verše. Prv, zatiaľ čo to čítame, pripravujeme sa, možno v tom čase budú vonku tí maličkí. No, Matúš 16:25, čítame tam toto:

Lebo ten, kto by chcel zachrániť svoju dušu, stratí ju, a kto by pre mňa stratil svoju dušu, nájde ju.

47 No, toto je veľmi dôležité miesto Písma. Poďme to prečítať všetci spolu. Čo poviete? Každý, malé deti a všetci, teraz spoločne. [Brat Branham a zhromaždenie spoločne čítajú nasledujúce miesto Písma. – pozn.prekl.]

Lebo ten, kto by chcel zachrániť svoju dušu, stratí ju, a kto by pre mňa stratil svoju dušu, nájde ju.

48 Viete, chlapci a dievčatá, a viem, že tí starší si toto užijú práve tak, ako aj deti. Ale to miesto Písma je dôležité. A niektoré miesta Písma boli tak dôležité, že ich Boh umiestnil do všetkých štyroch Evanjelií: Matúš, Marek, Lukáš a Ján. Ale toto je tak dôležité, že On to umiestnil do Evanjelia šesťkrát. Toto vyšlo šesťkrát z Jeho vlastných pier, Ježišových.

49 No, tam v Marekovi, obráťme sa tam do 8. kapitoly Mareka a začneme s 34. veršom a niečo tam prečítam. A chcem, aby ste tu znova dávali pozor, pri tomto menšom pokračovaní tohto, kde to Ježiš hovoril. A pamätajte, On to vložil do Evanjelia šesťkrát, aby to bolo zaručené. Dvaja sú svedkom, ale On to vložil trikrát (vidíte?), aby tak bolo zaručené, že si to zapamätáte.

A privolajúc si k sebe zástup so svojimi učeníkmi a povedal im: Ak chce niekto prísť za mnou, nech zaprie sám seba a nech vezme svoj kríž a ide za mnou.

⁵⁰ No, jeden z prekladateľov tam dal, „Vezme svoj kríž a ide za Mnou denne.“ No, teraz 35. verš. Počúvajte.

Lebo ktokoľvek by chcel zachrániť svoju dušu, stratí ju, a kto by stratil svoju dušu pre mňa a pre evanjelium, ten ju zachráni.

Lebo čo osoží človekovi, keby získal čo hneď i celý svet a svoju dušu utratil?

Lebo ved' aké výmenné dá človek za svoju dušu?

⁵¹ No, vezmeme tento 35. verš a spoločne ho teraz citujme. V poriadku. No, povedzme to spoločne. Ideme vziať Mareka 8:16, no, povedzme to spoločne; Marek 8:16, prepáčte mi, Marek 8:16, 35. Nie, ešte stále to mám nesprávne. Marek 8 (Prepáčte mi.), Marek, svätý Marek, 8. kapitola, 35. verš. No, teraz to skúsme. Svätý Marek, 8. kapitola, 35. verš. No, máme to. Prečítajme to. [Brat Branham a zhromaždenie spoločne čítajú nasledujúce miesto Písma. – pozn.prekl.]

Lebo ktokoľvek by chcel zachrániť svoju dušu, stratí ju, a kto by stratil svoju dušu pre mňa a pre evanjelium, ten ju zachráni.

⁵² Je to úžasné? No, dostaneme sa rovno do nášho malého príbehu, zatiaľ čo prídu deti a zaujmú svoje miesta. Uvádzači na ne dávajú pozor, ako ich utišujú, uvidíme, či ich sem môžete dostať, ako sa do toho pustíme a začneme s naším príbehom. Dnes ráno to založíme na dráme. A ja, mnohokrát, pred pár dňami som tu...

⁵³ Brat a sestra Wood boli so mnou, myslím, tam hore na poslednom zhromaždení; hovoril som na raňajkách Obchodníkov plného Evanjelia. A podal som im malú drámu o Zacheovi, ktorý bol hore na tom strome, keď okolo prechádzal Ježiš, a on vzal odpadkový kôš, viete (a zdramatizoval som to), a vyliezol hore na strom, aby videl Ježiša. A ten obchodník sedel na tom strome, viete, skrýval sa pred Ježišom. A Ježiš akoby nevedel, kde on bol, viete. A potom povedal, „Ó, oni mi hovoria, že ten Muž pozná veci a dokáže predpovedať veci, a vie, kde ryba mala... Neverím tomu.“ A Ježiš kráčaľ okolo toho stromu. A on povedal, „Ach, On ma nemôže vidieť; sedím hore na strome.“

takmer umieram od hladu.“ Ako vy, keď prídete domov zo školy, viete; Ó, jednoducho niečo musíte dostať.

²⁸³ Tak ona išla a dala jej sendvič. Povedala, „No, povedz mi.“

A ona takto jedla, „Ham, ham, ham,“ viete. Povedala, „Mama?“

Povedala, „Áno, čo sa stalo bábätku?“

²⁸⁴ „No,“ povedala, „mama...“ Porozprávala jej ten príbeh. A povedala, „Mama, choď si vziať svoje najlepšie šaty a pobal si kufor, pretože sa ideš starať o to bábätko.“ Ó.

„Čo?“

²⁸⁵ Ak to stratíš, znova to nájdeš. Je to tak? Ak si to ponecháš, stratíš to. Ak to odovzdáš, stratíš, nájdeš to. Je to tak?

²⁸⁶ A malá Miriam, ako tak jedla, odpovedala, „Áno.“ Povedala, „Dnes ideš do paláca. A nielen to, ale bude ti dané tristo dolárov na týždeň a najlepšie miestnosti v krajine, aby si sa starala o svoje vlastné bábätko.“

²⁸⁷ Po prvýkrát v histórii sveta bolo matke zaplatené, aby došla svoje vlastné bábätko. Vidíte, ako Boh pracuje? Haleluja. Došla svoje vlastné bábätko a dostala za to tristo dolárov na týždeň a najlepšie miestnosti v krajine. Boh koná veci, či nie? Oplatí sa modliť? Je dobré modliť sa?

²⁸⁸ A tak si pripravila svoj malý kufor. Teraz sa poponáhľame; za chvíľu zakončíme. A tak... Pripravila si svoj kufor a odišla po ceste tak rýchlo, ako len mohla. A prvé, čo zistíte, prišla tam; stál tam veľký strážca so svojou velikánskou kopijou, povedal, „Kto to sem ide?“

²⁸⁹ Odpovedala, „Vidly v kope sena.“

„Prejdite.“ Vidíte, ako Boh koná veci?

²⁹⁰ Prišla ku ďalšiemu strážcovi. Tam vytiahol svoj meč a povedal, „Kto ste? Kto to sem ide?“

Odpovedala, „Vidly v kope sena.“

Povedal, „Prejdite.“ Ó, vidíte, ako Boh koná veci?

²⁹¹ Vyšla hore ku palácu, začína ísť hore a vyšla všetka kráľovská stráž, vytiahli svoje meče. „Kto to tam ide?“

Povedala, „Vidly v kope sena.“

„Prejdite dnu.“

heslo. No, dnešné heslo, vieš, aké je? 'Vidly v kope sena.'" Povedala, „To je to, čo musíš povedať, aby si sa dostala cez bránu.“

²⁷¹ A tak malá Miriam začína ísť domov tak rýchlo, ako len vie, a skáče cez múr, dole cez malú uličku a dolu týmto smerom a tamtým smerom a ide tak rýchlo, ako sa len dá. Vbehla do domu.

²⁷² A Amram práve prišiel domov. A Jochebed povedala... Ó, boli tak smutní, zaujímalo ich, čo sa deje. Povedala, „Moje úbohé dieťaťko, moje úbohé dieťaťko.“ Ona...

²⁷³ Povedal, „No, len počúvaj.“ Povedal, „Práve pred chvíľou som išiel tade cez ulicu a tá úbohá matka po celý deň držala všetkých na nohách. Dnes ráno prechádzali rovno cez toto susedstvo a rozbili hlavu každého bábätka, ktoré bolo v susedstve.“ A povedal, „Ako kričali a plakali. No, neviem, čo je s tvojím bábätkom. Kdekoľvek je, Boh sa oň postará.“

²⁷⁴ Práve v tej chvíli niekto... [Brat Branham klope na kazateľňu. – pozn.prekl.] „Ó, ó, tam sú teraz pri dverách.“ A tak išli a pozreli sa. Nie, neboli to ony. Bola to Miriam.

²⁷⁵ Povedala, „Ó, ó, Miriam! Poď dnu, drahá. Čo sa stalo bábätku?“
Povedala, „Mama, som tak hladná.“

²⁷⁶ Povedala, „Ale čo sa stalo bábätku?“

²⁷⁷ Povedala, „Takmer umieram od hladu, mama.“ Povedala, „Ó, chvála Pánovi! Haleluja. Takmer umieram od hladu, mama.“

Povedala, „Ale čo sa stalo bábätku?“

²⁷⁸ Povedala, „Mama, som tak hladná, že by som zjedla všetko, čo je v dome.“

Povedala, „Dáme ti niečo na jedenie, ale čo sa stalo bábätku?“

²⁷⁹ Povedala, „Ó, bábätko je v poriadku, mama. Daj mi niečo jesť. Ó, som tak šťastná.“

„Ale čo sa mu stalo?“

²⁸⁰ „No, daj mi niečo jesť; takmer umieram od hladu.“ Viete si to predstaviť?“

²⁸¹ Povedala, „Miriam, toto je tvoja mama a otec. Kde je bábätko?“

²⁸² Povedala, „Mama, povedala som ti. Bábätko, videla som ho a je v poriadku. No, mama, daj mi niečo jesť; umieram od hladu. Vieš,

⁵⁴ Ježiš sa zastavil, pozrel sa hore a povedal, „Zacheus, poď dole.“ Nielenže vedel, že bol tam hore, ale On tiež vedel, kým on bol.

⁵⁵ Tak myslím, že malá dráma niekedy pomáha starým ľuďom, starším chlapcom a dievčatám, takisto ako mladým.

⁵⁶ A tak teraz, potom, ako toto skončí, mohli by ste sa ma opýtať, „Brat Branham, kde si zohnal tieto informácie o týchto postavách a menách?“ S niektorými z nich mi pomohol môj dobrý priateľ, brat Booth-Clibborn. A ďalšie veci od Jozefusa, toho veľkého historika. A potom knihy o histórii, ktoré som čítal o tejto udalosti, a tak ďalej. A takto som si zohnal informácie o tom, čo ideme dnes ráno predstaviť ako drámu, lebo toto...

⁵⁷ Vidím našich maličkých, ako práve vychádzajú von kvôli tomuto príbehu, ktorý dnes ráno ideme predstaviť. No, vy, malí chlapci a dievčatá, ak môžete, koľkí chcete, poďte rovno sem hore dopredu. Máme päť alebo šesť voľných sedadiel. Ak by ste chceli prísť sem hore, radi vás tu budeme mať. Prichádzate sem práve včas na túto malú drámu.

⁵⁸ A teraz, takto som získal tieto informácie, takto som ku tomu prišiel. Niekto by mohol dobiedzať a hovoriť, „No, nikdy som tú časť nečítal v Biblii.“ Ale ak nie, história to zaznamenala. Rozumiete? Takže je to celé ten istý príbeh, iba je to podané vo forme malej drámy.

⁵⁹ A tak, to je ono. To je ono. Je to tvoj malý brat? Ó, on iste vyzerá ako ty. A on je milý chlapec. Jednoducho môžeš povedať, že ním je. V poriadku.

⁶⁰ No, chcete ísť sem hore a sadnúť si? Sú tu dve malé dievčatká, alebo tri malé dievčatká. Ó, to je jednoducho milé a skvelé. No, chcem... Tento malý príbeh je dnes ráno pre malé dievčatá a chlapcov. Pani Collinsová, myslím, že tamto si a tá ďalšia malá sestra; ak chceš, poď rovno tam, zlatičko, a sadni si. Áno, myslím, že rovno tu je miesto, ak si tá dáma posunie svoju kabelku. A nech... Rovno tu je zopár sedadiel.

⁶¹ Chcem, aby všetci títo malí chlapci a dievčatá vyšli sem dopredu, aby som tak ku nim mohol hovoriť. Sem, tu máme zopár stoličiek. Vidíme, že ste zohnali nejaké stoličky. Tak veru. Zopár z nich nám tu pomôže, pretože chceme, aby to tu bolo len pre týchto malých chlapcov a dievčatá. Ó. Nie je to skvelé? No, to je... Verím, že budete musieť zohnať ešte zopár, brat Neville; vidím, ako ich ešte zopár prichádza. A teraz, to je jednoducho skvelé.

⁶² Koľko je tu matiek? Zdvihnite svoju ruku. Ó, to je nádherné. No, to je skrátka milé a skvelé.

⁶³ No, vy malé dievčatá, ktoré ste vzadu, ak chcete prísť sem hore, tak poďte hneď, ak ste dostatočne staré na to, aby ste boli preč od mamičky. A ak vás chce mamička priviesť sem hore, povedzte jej, aby prišla. Je to tiež pre mamičku. V poriadku.

⁶⁴ No, poviem vám, deti, práve sme čítali verš. Chcete to so mnou všetci zopakovať? Zopakujete so mnou všetci tento verš? No, nachádzame to v svätom Matúšovi, 16. kapitola a 25. verš, to, o čom ideme hovoriť. No, tieto malé... Každý malý chlapec a dievča, dnes ráno, zopakujte to teraz so mnou. Povedzte, „Svätý Matúš“ [Chlapci a dievčatá hovoria, „Svätý Matúš“ – pozn.prekl.], „16. kapitola“ [„16. kapitola.“], „25. verš.“ [„25. verš.“] No, citujte to so mnou. „Lebo ktokoľvek zachráni svoj život,“ [„Lebo ktokoľvek zachráni svoj život,“] „stratí ho“ [„stratí ho“] „a ktokoľvek stratí svoj život pre Mňa, zachráni ho.“ [„a ktokoľvek stratí svoj život pre Mňa, zachráni ho.“] Zachráni ho. Áno, zopakujme to znova. „Ktokoľvek“ [Ktokoľvek“] „stratí svoj život“ [„stratí svoj život“] „pre Mňa“ [„pre Mňa“] „zachráni ho.“ [„zachráni ho.“] Nádherné.

⁶⁵ No, chlapci a dievčatá, viete čo? Na svete je mnoho vecí, ktoré sú naozaj hodnotné. A jednu z tých vecí máte dnes so sebou; to je duša, ktorá je vo vnútri tela. A to je pre vás tá najhodnotnejšia vec na svete. Je to tak, matka? Povedzte „Amen.“ [Matky hovoria, „Amen.“ – pozn.prekl.] Tá najhodnotnejšia vec, ktorú máte, je vaša duša. A teraz, ak si necháte svoju dušu, tak ju stratíte. A ak stratíte svoju dušu, tak ju zachránite; ak stratíte svoju dušu pre Ježiša. Rozumiete? Inými slovami, ak veríte v Ježiša, stávate sa Jeho učeníkom. A potom, ak svoj život odovzdáte Ježišovi, keď ste takíto mladí, a potom budete... On ju zachová do večne trvajúceho Života. Ale ak si ju chcete ponechať, stratíte ju; áno, stratíte ju. Ak sa chcete správať ako tieto ostatné dievčatá a chlapci tu naokolo a chodiť von a správať sa ako oni, potom budete – stratíte ju. Ale ak chcete svoj život odovzdať Ježišovi, potom ju zachránite na večnosť a navždy.

⁶⁶ No, pamätajte teraz na to, že to je tá najhodnotnejšia vec na celom svete; vaša malá duša. A ak si ju necháte, stratíte ju; ak ju odovzdáte Ježišovi, zachránite ju. Môžete to so mnou povedať? Ak... Povedzte, „Ak si ju nechám,“ [Chlapci a dievčatá hovoria, „Ak si ju nechám,“ – pozn.prekl.] „stratím ju“ [„stratím ju“]; „a ak ju odovzdám Ježišovi,“ [„a ak ju odovzdám Ježišovi,“] „zachránim ju.“ [„zachránim ju.“] To je ono. No, pochopili ste to. Nie je to...

²⁶¹ Zdvihla ho a [Brat Branham napodobuje zvuk bozku. – pozn.prekl.] pobožkala ho. A to bábätko zaplakalo. A keď zaplakalo, to jednoducho zohrialo jej srdce. Povedala, „Úbohé malé stvorenie.“ Povedala, „Vezmem si ho a nazvem ho... Dám mu meno.“ A tu dostal svoje meno.

²⁶² Aké bolo jeho meno? [Zhromaždenie hovorí, „Mojžiš.“ – pozn.prekl.] Mojžiš. A „Mojžiš“ znamená „vytiahnutý z vody.“ Vidíte?

²⁶³ Povedala, „No, nazvem ho Mojžiš a bude mojím vlastným dieťaťom. Nechám si ho.“ Ale teraz, povedala, „Ale som panna; nemôžem ho dojsť. Nemám spôsob, ako ho nakŕmiť. Vtedy nemali tieto fľašky a také veci. Ženy nefajčili cigarety tak, ako to robia dnes (Vidíte?), a neotravovali sa jedom. Tak povedala, „No, ak viete...“ Povedala, „Čo budem robiť?“ Tak povedala, „Ja...“

²⁶⁴ A jedna z nich povedala, „Poviem vám, vaša výsosť, nájdem dojku pre vaše dieťaťko.“

„Ó,“ povedala, „to je veľmi dobré.“

²⁶⁵ Niečo malé prehovorilo, Anjel, ktorý stál tam v kríku, povedal, „Miriam, to je tvoja šanca. Tam je tvoja šanca.“ Malá Miriam vybehla von. A povedal, „Nič teraz nehovor, nedávaj nič najavo. Vyjdi von a povedz, že nájdeš dojku, a choď zavolať svoju matku.“

V poriadku, a tak to povedala. Ona riekla, „Vaša výsosť...“

²⁶⁶ No, obyčajne, ona by mala povedať, „Čo tu robíš?“ Ale, vidíte, Boh to všetko pokryl. Prečo? On tam mal na pochode desať tisíc Anjelov. Vidíte? Ide sa vyplniť Jeho plán. Stálo Mu tam desať tisíc Anjelov.

²⁶⁷ A tak, prvé, čo zistíte, povedala, „Áno, moja drahá, čo tu robíš?“

Ona povedala, „Práve som vás videla s tým dieťaťom.“ Povedala, „Viem, kde je milá matka, ktorá sa vám o to vaše dieťaťko postará.“

²⁶⁸ Povedala, „Choď, zavolaj ju a povedz jej, že jej dám tristo dolárov na týždeň, aby sa mi o toto dieťaťko postarala, a dám jej celý súbor miestností tam v paláci. A ak vieš, kde je nejaká hebrejská matka, ktorá je dojkou, ktorá môže dojsť moje dieťaťko. Toto je moje dieťaťko.“

²⁶⁹ Ona povedala, „Áno, vaša výsosť, zoženiem vám jednu.“

²⁷⁰ Povedala, „No, počkaj chvíľu. Predtým, ako vojdeš do paláca, musíš mať heslo. Vidíš, nepoznáš heslo. Každý deň máme nejaké

prečo? A ona počuje, ako sa niekto rozpráva. Prekĺzla naspäť pod kríky. Posadila sa a takto sa dívala tam von, viete, malá Miriam...?... díva sa von a vidí to.

²⁵³ A prvé, čo zistíte, tu prichádzajú nejakí veľkí mocní tmaví muži, ktorí takto nesú baldachýnový prístrešok. A vedľa idú slúžky a spievajú. A tu prichádza nejaká žena a okolo hlavy má veľký zlatý oblúk a napredku toho je veľký had, ktorý má takto otvorené ústa. A je to pekná žena a prichádza dole. Má naozaj pekné rúcha a také veci. A počujem, ako jedna zo slúžok hovorí, „Vaša výsosť, myslíte, že dnes ráno bude voda teplá?“

²⁵⁴ Miriam povedala, „Výsosť?“ Ó, to musí byť niekto z kráľovskej rodiny, takže musím byť v parku. A ak ma tu chytia, čo mi urobia?“

²⁵⁵ V poriadku, ona prichádza dole a títo veľkí tmaví muži ju nesú, takto to držia, kráčajú takto dole ku okraju vody a ona si vyzúva topánky. A jedna zo slúžok má uteráky a iná má mydlo. A ona si išla dať svoj ranný kúpeľ. A tak, ona ide tam dole a začína sa pripravovať na kúpeľ. Vyzúva si topánky a povedala, „Strčím do vody prsty a uvidím, či je dostatočne teplá. Ó, je veľmi dobrá... Čo to tam je?“

²⁵⁶ „Ó,“ Miriam, malá Miriam povedala, „Ó-ho-hó, ona si všimla tú archu.“

„Ó,“ povedala, „je to krokodíl?“

²⁵⁷ Jeden z tých veľkých mocných mužov povedal, „Len moment; zistím to.“ Čľup-čľup-čľup, kráča do vody, takto to dvíha a kráča von. Povedal, „Vaša výsosť...“ dáva to slúžke. A slúžka to berie a takto jej to podáva a ona to pokladá dole.

²⁵⁸ Povedala, „Čo to je? Fíha, to smrdí. Všade tam je smola. Pozrite, na vrchu to má otvor.“

²⁵⁹ A Miriam povedala, „Ó, ó, tam ide môj malý braček. Tam ide môj malý braček.“

²⁶⁰ A tak to takto otvorili. „Ó, to je bábätko.“ A začalo... Najkrajšie bábätko na svete... Ó, Boh, ktorý môže spôsobiť nenávisť, môže spôsobiť lásku; a všetka láska, ktorú mohol vložiť do ľudského srdca, to je matka ohľadom dieťaťa, On to vložil do toho dievčenského srdca. A ona povedala, „To je jedno z Heb... Viem, čo to je. To je ten môj chorý otec. On je tak zlomyseľný. Rozkázal, aby všetky tie malé Hebrejské deti boli zabité. A jedna z tých matiek skrátka vypustila svoje dieťa von, očakávajúc, že niekde pristane. Ó, on je tak podlý. No, toto jedno nezabije, pretože toto je moje.“ Aha, vidíte, ako Boh pracuje?

⁶⁷ Všetky matky, ktoré si myslia, že je to skvelé, povedzte, „Amen.“ [Matky hovoria, „Amen!“] Ó, to je skvelé. To je dobré.

⁶⁸ No, vidíte, je jedna vec, ktorú môžete robiť. No, idete ďalej. Ak sa chcú takto správať a mať svoje svetské túžby... Ak chlapci a dievčatá chcú ísť tam von a robiť tie veci, hovoriť historiky a rozprávať veci, ktoré sú zlé, a podvádzať, kradnúť a robiť zlé veci, opisovať v škole a všetko také, a takto ísť ďalej; oni stratia. Oni ju stratia. Ale ak ju odovzdajú Ježišovi, nebudú to robiť a potom ju zachránia. To je to, čo chcete robiť. Či nie?

⁶⁹ No, ideme začať s naším malým príbehom. No, to je teraz naše pozadie; pamätajte na to. No, začneme s naším malým príbehom. No, pre starých ľudí a pre otcov a matky, teraz toto aj vy počúvajte, zvlášť vy, matky a otcovia. A začneme. Máte radi malé príbehy? Áno? Ó, ja ich jednoducho milujem, zvlášť teraz... Môžete si prečítať mnoho príbehov, ktoré nie sú pravdivé, ale tento príbeh je pravdivý, absolútna pravda, každé Slovo z toho. Je to v Božej Biblii, tak to musí byť pravda (Rozumiete?), pretože To je Božie Slovo. Božie Slovo je Pravda.

⁷⁰ „No, vieš,“ povedal, „som tak unavený. Som na smrť unavený.“

⁷¹ „No,“ povedala, „prečo nejdeš na poschodie a neľahneš si do postele? Ľahni si na lôžko, tam na pohovku, a choď do postele.“

⁷² Povedal, „Ale, ó, som príliš unavený.“ Povedal, „Ó, miláčik, ak by si len videla to, čo som dnes videl, ó, ja... Čo... Ani nechcem žiadať večeru. Ó, bolo to hrozné, ten pohľad, ktorý som dnes uzrel.“

Povedala, „No, čo to bolo, čo si videl?“

⁷³ Povedal, „Nemôžem ti to povedať pred deťmi, ó, je to príliš hrozné. Ó, bolo to tak zlé.“

„No, čo to bolo, čo si videl?“

⁷⁴ „No, idem na poschodie a na chvíľku si ľahnem a potom po večeri, keď uložíme deti do postele, potom ti poviem, čo sa dnes stalo.“

„V poriadku,“ povedala.

⁷⁵ A on vyšiel na poschodie. Ľahol si. Ó, tak unavený, ó. Viete, aký je ocko, keď sa unaví, keď je naozaj unavený.

⁷⁶ A po chvíli, to svetlooké dievča, ona začala behať naokolo po podlahe a rozprávala troška nahlas. Povedala, „Psst, psst, psst, nerobte to. Zobudíte ocka. Ó, on je tak unavený, že chcel až zomrieť. Nechcel viacej žiť. A ak sa ocko takto unavil, no, mali by sme ho nechať, aby sa

na chvíľu vyspal. Nezobudte ho.“ A malá Miriam tam išla, sadla si a bola naozaj ticho.

⁷⁷ A po chvíli mala hotovú večeru, tak vyliezla na schody a zavolala ho, „Amram?“

⁷⁸ A on povedal, „Áno, Jochebed, drahá, idem dolu.“ Tak zišli dolu po schodoch, viete, a mali dobrú večeru.

⁷⁹ A tak, potom, ako zjedli večeru a malý chlapec a malé dievča zjedli celú svoju večeru, no, tá matka pospratávala veci a uložila ich do posteže.

⁸⁰ A potom išla do izby, ona a jej manžel, a sadli si. Povedala, „Dobre, no, čo to bolo, čo si dnes videl, Amram, čo spôsobilo, že si dnes večer tak rozrušený, že si ani nechcel žiť?“

⁸¹ „Ó,“ povedal, „drahá, jednoducho to nedokážem pochopiť.“ Povedal, „Videl som... To je... No, vidíme to každý deň, ale dnes to bolo mimoriadne.“ Povedal, „Ó, videl som ten najhroznejší pohľad, aký som kedy videl.“ Povedal, „Naši biedni chlapci, niektorí z nich nie sú starší ako dvanásť rokov, ťahajú ten obrovský vagón, takto s povrazmi okolo svojho krku. A tie úbohé deti ťahali tak, že už viac nedokázali tiahnuť hore tým kopcom tam tie veľké kamene a nedokázali sa pohnúť ďalej. A po chvíli ten vagón začal škripať a pohyboval sa naozaj pomaly a po chvíli zastavil. Po ceste prišiel nejaký muž, ó, bol to maniak. Zvrieskol, 'Prečo ste zastavili tento vagón?' Treskol s tými velikánskymi hadími bičmi a bičoval ich po chrbte, z chrbta im tiekla krv a takto stekala dole. A tie úbohé deti len viseli na tomto povraze a plakali.“ Povedal, „Ó, Jochebed. Čo môžeme robiť, matka?“ Povedal, „Sme ľuďom Božím. Boh nás požehnal. Sme deťmi Abraháma, Izáka a Jakoba. A prečo tu dolu musíme byť otrokmi týmto veciam? Ó, je to strašné, ako tí úbohí chlapci plakali. Ó, a ja sa modlím a modlím a modlím, Jochebed, a vyzerá to tak, že Boh ma ani len nepočuje. Modlím sa a modlím a zdá sa, že On má hluché ucho, On ma vôbec nepočuje. Vyzerá to tak, že On sa viacej nezaujíma.“

⁸² „No,“ povedala, „pozri, Amram, to neznie ako ty. Ty si skutočný ocko, a ty... To neznie ako ty, pretože ty nás vždy povzbudzuješ, hovoríš nám, aby sme mali vieru v Boha.“

⁸³ „Ó, ale, drahá, keď sa tak mnoho modlím a Boh ma stále nepočuje a zdá sa, že po celý čas to je horšie. Čím viac sa modlím, tým je to horšie.“

milión židov, ktorí potrebovali vyslobodenie. Všetci diabli z pekla sa ho nemohli dotknúť. Táto malá archa vyrobená zo smoly sa takto plavila dolu riekou.

²⁴⁴ Prvé, čo zistíte, dostala sa do vodného víru. „Ó,“ Miriam povedala, „Ó, nie, ó, pozrite tam na ten vír; pozrite na to; pozrite sa na to.“ Prvé, čo zistíte, zrazu sa vír náhle vytráca.

²⁴⁵ Tak to chodí. Niekedy sa dostaneme do víru, táto malá archa. Nemajte obavy. Je niekto, kto nad tým dáva pozor. „Anjeli Boží tábora vŕokol tých, ktorí sa Ho boja.“ Má ich tam teraz desať tisíc na pochode.

²⁴⁶ Malá Miriam ide dolu, prelieza cez túto veľkú skalú a takto tadiaľ prechádza. A beží dolu; sleduje tú archu. Ona pláva tadiaľto a pláva cez túto hŕstku rákosia. Po chvíli tam uviazne. Povie, „Ó, ó, zaujímalo by ma.“

²⁴⁷ No, jej ocko jej povedal, hovoril, „No, nedopuť, aby ťa niekto videl, ako to pozoruješ. Ak tam niekto príde, správaj sa, akoby si sa na to ani nedívala; len choď ďalej nejakým iným smerom. Vôbec sa nesprávaj tak, že to vôbec pozoruješ; len choď ďalej.“

„V poriadku,“ povedala.

²⁴⁸ Ona kráča dole pri brehoch; zaseklo sa to. Prvé, čo zistíte, tam je veľká skupina rybárov. A ona sa len správa, ako keby bola len malým dievčatkom, ktoré kráča okolo. Teraz je okolo desiatej hodiny dňa, viete, tak ona len ide ďalej vedľa rieky a stále sa díva tam do boku, aby videla, kam to smeruje.

²⁴⁹ Po chvíli prechádza vedľa ďalšej skupiny. Len stále pozoruje; pokračuje trocha ďalej. Pokračuje, ide trocha ďalej.

²⁵⁰ Po chvíli prichádza ku velikánske muúru. „Ó, ono to ide poza tento múr.“ Čo môže robiť? Ona nevie, čo robiť. A tak, keďže sa nedokáže dostať ponad ten múr, tak sa skrátka brodí cez vodu a takto prechádza a plazí sa hore. Dostáva sa cez to a pokračuje ďalej.

²⁵¹ A prvé, čo zistíte, nachádza sa v prekrásnej záhrade. Všade tam kvitnú kvety a je to tak nádherné. No, počúvajte na chvíľu. Teraz dávajte pozor, malé dievčatá. Prekrásne kvety, ó, a stromy sú celé upravené. Vyzeralo to tak pekne. Je to park. „Ó,“ povedala, „pozrime sa na to! Ó. Som v palácovom parku, v parku faraónovho paláca. Čo tu budem robiť? Ak by ma tu chytili, ó, čo mi urobia?“

²⁵² A ona dávala pozor. Tam prichádza malá archa a trocha sa tam vo vode zastavila, len tam plávala dookola vo vode. Zaujímalo by ma

umiestni ich hore a dole po Níle. Nariaďujem, aby sa toho nákladu nedotkol žiaden krokodíl; nič sa toho nedotkne. Nech sa k tomu nepriblíži ani kúsoček dreva.“ Haleluja.

²³³ Gabriel povedal, „Bude to vykonané.“

„...?... zaznela trúba.“ Desať tisíc Anjelov sa vyzbrojilo.

„Otče... Kde budeš, Pane?“

²³⁴ „Budem na druhom konci.“ On je vždy na tom 'prijímajúcom' konci. „Budem čakať na druhom konci. Mám určitý účel. Keď Mi ľudia budú dôverovať, mám niečo, určitý účel; bude to s nimi v poriadku.“ No dobre, ide dole na druhý koniec.

²³⁵ Vidím Mojžiša – alebo malého Árona a ich, ako idú naspäť na ulicu, plačú, „Sh-sh-sh-sh-sh.“ Sledujte to.

²³⁶ A malá Miriam, ona tam stále stojí a sleduje to. Povedala, „Ó, Ó.“

²³⁷ Povedal, „Pod' sem, Miriam; začína svitať. Pod', kohúti kikirikajú, že začína deň. Pod', začína svitať. Pod', zlatko, podme.“

²³⁸ Povedala, „Ó, ocko, ocko. Prosím, ešte raz. Len mi dovoľ zostať; dovoľ mi to len sledovať a pozrieť sa, čo sa stane. Za chvíľu budem naspäť doma.“

²³⁹ „Ó,“ [Brat Branham luskne prstami. – pozn.prekl.] „to je dobrý nápad, Miriam, to by mohlo byť dobre. Zostaň len a sleduj, čo sa stane.“

„V poriadku, budem sa dívať.“

²⁴⁰ „No, za chvíľu sa ponáhľaj domov. Len sa pozri, čo sa stane. Príď, dones nám správy, čo sa deje.“

„V poriadku, ocko.“ A ponáhľajúc sa, odišli naspäť domov.

²⁴¹ Malá Miriam tam stojí a díva sa. Prvé, čo zistíte, začína byť svetlo. „Ó-ho-hó, čo to tam prichádza? No, to je klada. Nie. Je to aligátor? Ó, on sa otočil.“

²⁴² Ha-ha. Čo videl? On videl to, čo mnohí ľudia nevidia. Rozumiete? Ten malý náklad sa tadiaľ plavil. Mysleli si, že nemá žiadneho pilota; mysleli si, že nemá žiadneho kapitána. On mal. Boli zhromaždení všade naokolo.

²⁴³ Tu prichádza malý krokodíl, hovorí, „Ó, pozrime sa.“ Tu on prichádza, takto sa plaví, ide... Ó, nie. Nie, nie. Nemôže sa ku tomu nákladu priblížiť. Tam bol vysloboditeľ, ktorý mal vyslobodiť, oslobodiť

⁸⁴ Ale, malí chlapci a dievčatá, počuje Boh modlitbu? Povedzte, „On počuje modlitbu.“ Odpovedá Boh na modlitbu? Áno. Odpovedá naozaj rýchlo? Nie vždy, či áno? Nie. Niekedy nás necháva čakať. Je to tak? Ale Boh odpovedá na modlitbu. Či nie? A len preto, že všetko ide zle, to nie je znamením, že by sme sa mali prestať modliť. Jednoducho sa modlíme v každom prípade. Či nie? Je to tak. No, odpovedali ste správne. Boh odpovedá na modlitbu. Povedzme to všetci spoločne. [Brat Branham a zhromaždenie hovoria, „Boh odpovedá na modlitbu.“ – pozn.prekl.] Áno. Nezáleží na tom, aké sú okolnosti, On odpovedá, v každom prípade. V poriadku.

„No, ideš sa hore znova modliť?“

⁸⁵ „Áno.“ A ocko mal tam hore v podkroví tajnú miestnosť, kde sa chodil modliť. Tak v ten večer vyšiel tam hore; kľakol si vedľa; povedal... No, povedal, „Jochebed, teraz choď a ľahni si do postele, ty i deti. Nechajte ma teraz tak, pretože sa dnes večer budem modliť možno celú noc.“

⁸⁶ Tak on si kľaká na svoje kolená a modlí sa a modlí. Vidím, ako zdvihol svoje ruky a povedal, „Ó, Bože Abraháma, Izáka a Jakoba, spomeň si na Svoje zaslúbenie pre Tvoj ľud. Sme tu dolu v Egypte a sme v otroctve. Ó, naši krutí dozorcovia nás ženú do toho, aby sme robili veci, bijú nás a naši úbohí ľudia sú vyzlečení donaha a oni nás bičujú s bičmi. A my sme Tvojím ľuďom. Ó, Bože, istotne vypočuješ modlitbu, istotne odpovieš na modlitbu. A modlím sa a modlím a modlím a zdá sa, že Ty mi ani neodpovedáš. Ale, Bože, verím, že si Bohom a nakoniec odpovieš na modlitbu.“ A takto sa modlil, takmer celú noc.

⁸⁷ A na ďalšie ráno asi okolo tretej alebo štvrtej hodiny, schádza dole malými schodíkmi a díva sa tam a tam bola jeho milovaná malá manželka, malá Jochebed. Bola tam v posteli a spala. A malý Áron a malá Miriam už boli schovaní v posteli, tak ospalí, spali hlbokým spánkom. V poriadku. On jej povedal... Povedala, „Je tak neskoro a ty iba prichádzaš?“

⁸⁸ „Áno, modlil som sa celú noc.“ Jeho oči boli červené od sĺz, pretože plakal kvôli ľuďom.

A ona povedala, „Pozri, no, Amram, nemal by si s tým byť tak tvrdý.“

⁸⁹ „No,“ povedal, „počúvaj, drahá. To je dobre. Ale teraz pozri, máš tu dve deti, aby si ich vychovávala. A to bremeno je moje. Ak sa niekto nebude modliť za našich biednych ľudí, čo sa s nimi stane? Čo sa stane, ak niekto nebude mať tých ľudí na srdci? Niekto sa musí modliť.“

- 90 „Dobre,“ hovorí, „Amram, to bremeno nie je celé tvoje.“
- 91 „No, zdá sa, že áno. A aj tak, budem sa v každom prípade po celý čas modliť.“
- 92 Ide v ten deň do práce a každý deň prichádza a ide, a tá istá drina... A on mal ťažkú prácu. On musel... Oni nalievali maltu do obrovských tvarovacích foriem a on tam musel stáť vedľa tej veľkej pece. Keď to hore otvorili, ó, takmer mu to spálilo kožu, to hrozné teplo. Potlačil tam dozadu tie tehly a upiekol ich, vytiahol ich von, aby postavili veľikánske cesty a vysokánske veže pre modlárske božstvá a všetko také. A tento skutočný kresťanský muž tam takto pracoval pre nepriateľa... Ale on bol otrok; bol v otroctve. On to musel robiť.
- 93 A každý večer, keď prišiel domov, modlil sa a znova vyšiel hore schodmi a modlil sa a modlil a modlil a znova zišiel dole: nič sa nezlepšovalo; stále sa to zhoršovalo.
- 94 A raz pri práci začul fámy. Povedal, „Čo je to? O čo ide? Povedzte mi.“ Niekoľko komu niečo šuškal. Po chvíli, predtým, ako sa skončil deň, bolo to rozšírené po celej krajine, čo sa má udiť.
- 95 Čo to bolo? V ten večer sa mala zísť rada. Starý kráľ faraón, ten starý skazený kráľ išiel zvolať všetkých svojich ľudí dokopy, aby mali ďalší veľký koncil. Tak tam mali toto veľké koncilové stretnutie.
- 96 A tak v ten večer vošiel dnu, ó, bol skrátka celý na dne. Prichádza dnu a jeho manželka hovorí, „Amram, drahý.“ Stretla ho pri dverách a pobozkala ho, povedala, „Mám pre teba naozaj dobrú a teplú večeru. Ale,“ povedala, „drahý, vyzeráš taký bledý. Čo sa deje?“
- 97 Povedal, „Ó, Jochebed, keby si len vedela, čo sa deje. Ó, je to horšie, ako kedykoľvek predtým.“
- „Čo?“
- 98 „Psst, psst, nemôžem to povedať, deti sú naokolo. Počkaj, až kým nebude po večeri, a poviem ti o tom.“
- 99 „Dobre.“
- 100 Tak mala pripravenú večeru a rozložila večeru; vzala všetky deti a uložila ich do postele. A tak vošli dnu. Povedal, „Jochebed, chcem ti niečo povedať.“ Povedal, „Jednu z najhorších vecí, ktoré sa dejú.“
- „Čo?“
- 101 Povedal, „Dnes večer budú mať ďalší koncil. A keď to budú mať, pripravia na našich ľudí nejaké ďalšie bremeno.“

- „Psst-psst-psst. Boh sa o to postará. Nebojte sa.“
- 224 Zavreli to malé veko. A prvé, čo zistíte, otec si začína vyzliekať kabát, dáva si dole košeľu. A tu ide a brodí sa do vody.
- 225 Čo si myslíte, že sa v tomto čase deje v nebi? Haleluja. Viete, keď tu dole prebiehajú veci, tam hore sa tiež niečo deje. Amen. Vidím Boha, ako povstáva zo Svojho trónu, vykračuje tam a hovorí, „Gabriel, Gabriel, kde si?“
- Gabriel hovorí, „Tu som, Pane.“
- 226 „Pod sem; niečo ti ukážem.“ Povedal, „Všetci Anjeli, poďte na chvíľu sem okolo; chcem vám niečo ukázať. Mám ľudí, ktorí Mi veria. Áno, mám ľudí, ktorí Mi veria. Poďte teraz sem. Je to dobré pre vás všetkých Anjelov, pozrite sa na toto. Pozrite.“
- „Kde to je?“
- „Rovno tu dole.“
- „Kde? Áno, áno, áno, vidím to.“
- 227 „Pozri sa rovno tam dole. Vidíš ten okraj toho rákosia, to rákosie a tie veci?“
- „Áno.“
- „Dívaj sa tam.“
- „Čo to je?“
- 228 „Je tam muž so zodvihnutými rukami, je na svojich kolenách a volá na Mňa. Je tam plačúca matka a dve malé plačúce deti. Oni Mi dôverujú až do úplného konca. Gabriel, pamätáš si, keď si vošiel do vnútra? Pamätáš si toho muža?“
- 229 „Áno, stretol som ho tej noci v tej miestnosti a rozprával som sa s ním. Aha.“
- 230 „On Mi stále dôveruje. Mám ľudí, ktorí Mi veria. Mám ľudí, ktorí Mi dôverujú až do konca. Vidíš ho? Pozri sa na neho. Áno, nie je to statočné?“
- 231 Ten otec kráča do vody, začína tú malú loďku púšťať preč.
- Počujem Ho, ako hovorí, „Gabriel.“
- „Áno, Pane?“
- 232 „Zvolaj na scénu desať tisíc Anjelov. Vydaj im hneď rozkazy. Zvolaj zástupy nebies. Zhromaždi ich hore a dole z koridorov neba a

- 216 „Neviem. Neviem, ako sa to urobí, ale Boh to urobí.“ Vidíte?
- 217 A tak potom to malé dieťaťko vložili do vnútra, a tak on ide. A tu teraz oni idú, prichádzajú ku dverám. Idú dolu ku dverám; on sa díva týmto smerom cez ulicu, tamtým smerom cez ulicu. Nie je tam nik, nikto nejde. Povedal, „Podme, Jochebed. Podme, Áron. Podme, podme, Miriam. Podme.“
- 218 Berú svoju malú archu a idú dolu ku rákosiu rieky. Ó, je dost skorý čas pred svitaním. A tu prichádza malý Áron, vzadu drží malú Miriam, malý braček a sestrička, plačú. A úbohá malá Jochebed, ide vpred takto [Brat Branham napodobuje, ako Jochebed plače. – pozn.prekl.] „Psst-psst-psst-psst. Oni sledujú ulice. Buďme opatrní. Psst. Opatrne,“ takto ide dole ulicou. „Psst-psst-psst. Opatrne.“ Nesie to malé dieťaťko. A matka nesie dieťaťko a ocko nesie archu.
- 219 Dostali sa dole ku rieke. Ó, to je veľikánska rieka, asi druhá najväčšia na svete. A tak tie veľikánske rieky svištia, sú skrátka plné veľikánskych krokodílov a aligátorov. Ó, oni boli tuční. Fíha. Prekrmili ich všetkými tými malými deťmi. Boli jednoducho tuční. A ona hovorí, Jochebed hovorí Amramovi, svojmu manželovi, povedala, „Ó, čo ak sa toho zmocnia tie aligátory? Čo ak sa toho dotknú tie krokodíly?“
- 220 Povedal, „Nemaj obavy. Ak niekedy pichnú svoj nos do tej smoly, odplávajú preč. Rozumieš? To je dôvod, prečo to smrdí. Rozumieš? On zdvihne svoj nos,“ povedal, „nedokázal by zacítiť ľudské mäso, tak odpláva preč. Tá smola bude smrdieť tak hrozne, že až utečú preč. Bude to v poriadku. Nemaj strach.“ A tak oni... A pokľakli a položili to dole, viete, tú malú archu. A ona povedala... „No, nakým dieťaťko.“
- 221 Tak matka berie dieťaťko a kŕmi ho a kŕmi to dieťaťko, až kým nedostane svoje raňajky, skoro za rána. A potom ona, [Brat Branham napodobuje zvuk bozku. – pozn.prekl.] pobožká ho. A povedala, „No, Áron, môžeš ho pobožkať.“ A Áron ho božkáva. A potom ho podáva ku Miriam a ona ho božkáva. A matka ho pobožkala a, „Ó,“ povedala, „Jednoducho som...“
- 222 „Psst-psst-psst. No, počúvajte, musíme byť vojakmi. Rozumiete? Musíme byť vojakmi. No, chcete ho každý ešte raz pobožkať?“ Všetci ho dookola ešte raz pobožkajú. Potom ho vkladajú do vnútra.
- 223 A matka vyrobila malú prikrývku a dala ju na to, malý vankúšik, a vložila ho na to. Povedala, „Moje drahé malé dieťaťko, nech ťa Boh žehná.“

- 102 A tak, presuňme sa do kráľovho paláca. Kráľ faraón ich tam všetkých privádza a povedal, „V poriadku, vy, všetci generáli, čo sa to tam s vami deje? Vydal som tu svoje nariadenia. Títo ľudia po celý čas narastajú. Čo sa deje? Nemôžeme to zastaviť?“ Povedal, „Jedného dňa sem príde nejaká iná armáda. A všetci títo naši nepriatelia tam z Góšena, títo Izraeliti, sa ku tejto armáde pridajú a premôžu nás. A naša veľká ekonómia bude roztrhaná; naše veľkolepé kráľovstvo bude zničené. Porazia nás. Čo sa to s vami deje? Hovorte niekto. Nemáte čo povedať?“ Ó, on bol zlomyseľný a podlý. Všetci tí generáli sa triasli.
- Jeden z nich sa postavil a povedal, „Ži dlho, kráľ faraón.“
- „No, povedz, čo urobíš.“
- 103 Povedal, „Ži dlho, kráľu. Vaša výsosť, pane,“ povedal, „žiadal by som, aby si na ľudí vložil viac bremien.“
- 104 „Ty hlupák, už si na ľudí naložil mnoho bremien a jednako ich pribúda. No, ty... Ak sú to všetky nápady, ktoré máš, tak si to len nechaj pre seba.“ Ó, bol tak drsný.
- 105 Po chvíli sa jeden postavil, na jeho tvári sa objavil veľký úsmev ako diabol. A povedal, „Ži dlho, kráľ faraón.“ Povedal, „Mám nápad.“
- 106 Povedal, „Dobre, hovor. Nestoj tam len tak.“
- Povedal, „Poviem ti, čo oni – čo môžeš urobiť.“ Povedal, „Vieš, títo ľudia tak rýchlo pribúdajú.“
- 107 „Áno, to je pravda.“ Povedal, „Niektorí z nich, niektorí z ich ľudí majú dokonca až štrnásť detí; niekedy majú dvadsať detí. A naši ľudia nemajú možno ani jedno.“ Povedal, „Rozrastajú sa tak rýchlo, jednoducho zaberajú celú zem.“
- 108 Vidíte, Boh niečo robil. Vidíte, Boh vždy prekabáti diabla. Rozumiete? Vidíte? On vie, čo robí. Rozumiete? A všetky tieto ženy mali jednoducho mnoho detí.
- 109 „No,“ povedal, „ži dlho, kráľu. No, poviem ti čo. Zakaždým, ako nejaká žena porodí malého chlapca... Chod' tam von naprieč krajinou a zožeň nejaké ženy, ktoré nie sú matkami (Rozumiete?), ženy, ktoré nikdy nemali deti, ženy, ktoré nechcú deti a nemilujú deti, staré dlhonosé bosorky (Rozumiete?), čím dlhší nos, tým lepšie: staré dlhé prsty, namaľované tváre, a zožeň ich. Ony nevedia, čo je to materinská láska. A tak, keď sa potom narodí malý chlapček, no, vyšli ich a nech vezmú toho malého chlapčeka, vynesú ho von a rozbijú mu hlavu o stenu a takto ho hodia naspäť tej matke do domu. Hodia ho do veľkej

studne. Ó, ešte niečo lepšie, vezmú ho von a zviažu mu ruky a nohy; vyhodia ho von a vykrmia krokodílov. Takýmto spôsobom sa s tým vysporiadame. Potom sa nebudú tak veľmi množiť, pretože tam nezostanú žiadni muži. Zabijeme všetkých malých chlapcov.“

¹¹⁰ „Ó,“ faraón hovorí, „to je skvelé. To je dobrý nápad.“ Vidíte, čím je diabol? On je skazený, či nie? Povedal, „Takže toto sa urobí. Choď zohnať... Musíš... No, keďže si mal tento nápad, učiním ťa jednoducho nad tým dozorcom. Choď von a zožeň všetky staré ženy, ktoré poznáš, ktoré nikdy neboli matkami a nemilujú deti. A ony sú... Ony...“

¹¹¹ Vidíte, je treba matku, aby milovala dieťa. Pamätáte si, ako vás milovala matka? No, vidíte, matka miluje malé deti.

¹¹² „Ale ona musí zohnať niekoho, kto – ktoré nemajú žiadne deti, nechcú žiadne deti, jednoducho staré zlomyseľné ženy,“ a povedal, „učiň z nich políciu. A keď z nich učiňš políciu... A udeľ im nariadenia, že môžu vojsť, do ktoréhokoľvek domu chcú, a vziať von každé malé dieťaťko a rozbiť mu hlavu o stenu a dať ho krokodílovi, aby ho zožrali: každé malé dieťaťko.“ Ó, aké kruté. Viete, čo potom urobili?

„V poriadku, to je skvelé.“

¹¹³ Potom na ďalší deň, keď bol Amram tam dole a pracoval, počul o tom vyhlásení, ktoré bolo učinené.

¹¹⁴ Ó, on ide domov. Povedal, „Ó, Jochebed, ó, drahá, dovoľ mi povedať ti niečo. Vieš o tom nariadení, ktoré bolo vyhlásené? Oni zabijú všetkých malých chlapčiek.“ A povedal jej; riekol, „Ó, ja to jednoducho nedokážem vydržať.“ Vyšiel znova hore, aby sa modlil. V tú noc sa modlil ako nikdy predtým.

¹¹⁵ Mali by sme vytrvávať v modlitbe? Ó, modliť sa. Je to tak? Len pokračovať v modlitbe, nezáleží na tom, čo sa deje. Vytrvávať v modlitbe.

¹¹⁶ No, a v prvom rade, viete, on sa modlil celú noc, „Ó, Bože, buď milostivý. Pomôž, Bože. Modlíme sa, aby si nám nejakým spôsobom pomohol.“ Okolo svitania sa vrátil dole.

¹¹⁷ Deň za dňom, a, ó, čo za výkriky naprieč krajinou. Každý deň počuli matky, ako kričali hore dole po uliciach. Brali im z rúk ich malé deti, maličkých chlapčiek. Tie staré bosorky tam vošli dovnútra, schytili ich malé nôžky a treskli ich o stenu, zabili ich a hodili ich krokodílovi. Tá úbohá matka padla na kolená a plakala, „Ó, neberte moje bábätko. Neberte moje bábätko.“ Ó, čo za čas mali.

²⁰⁵ A tak zobudili malého Árona a malú Miriam. Ó, ona tam prišla a natiahla svoje ruky; povedala, „Ocko.“ Malá Miriam, ona povedala, „Nejdeš vziať nášho malého bračeka a dať ho do Nílu, kde sú všetky tie krokodíly?“

²⁰⁶ A on jej takto odhrnul vlasy dozadu. A jej... Mala pekné oči a pekné vlasy. A tak ju pobožkal na líce. Povedal, „Miláčik, tiež ma to bolí. Tiež ma to bolí, ale musíme to urobiť.“

²⁰⁷ Vidíte, malé dievčatá a chlapci, niekedy musíme robiť veci, ktorá nás trochu bolia, ale každopádne to musíme robiť. Keď dievčatá povedia, „Hej, fajčila si niekedy cigaretu?“

Povieš, „Nie.“

²⁰⁸ „Dobre, vyskúšaj jednu. Ó, som tvoja kamoška, veď vieš. Áno, vyskúšaj jednu.“

²⁰⁹ Ale ty, môže to trochu bolieť, ale povieš, „Aha. Nechcem to. Nechcem to.“

Povie, „Prídeš, pôjdeš so mnou dnes večer do kina?“

²¹⁰ „Nie, nie. Aha. Nechodím do kina.“ Vidíte? Môže to trochu raniť. Vidíte?

²¹¹ „Ó, ty si len starý obmedzenec.“ Neverte tomu. Môže to trochu raniť. Len od toho odvráťte svoju hlavu; to je tá správna vec, ktorú treba robiť. Rozumiete? Vždy to tak robte; konajte správne veci. V poriadku.

²¹² A dnes, keď sa dievčatá učia tento tanec na prstoch a takéto veci, a chcú od vás, aby ste to robili, povedzte im, „Nie, nie.“ Nerobte to. Vidíte?

²¹³ „Ó, no, ale to je dobrá zábava.“ Vy sa nestaráte o to, aká je to dobrá zábava. Chcete robiť to, čo je správne, takže vždy robíte to, čo je správne. No, teraz si to len zapamätajte. Nezabudnite na to, dobre?

²¹⁴ No, čo oni urobili? Potom vzali to malé dieťaťko a on vyšiel hore. A malý Áron prišiel hore, povedal, „Ocko, čo to ideš robiť s naším bábätkom?“

²¹⁵ Povedal, „Áron, sadni si sem na moje kolená, zlatíčko.“ Povedal, „Pozri, Áron. Ak si ponecháme to dieťaťko, čo sa nám stane? [Zhromaždenie hovorí, „Stratíme ho.“ – pozn.prekl.] Stratíme ho. Ale ak to dieťaťko vrátime naspäť do rúk Toho, ktorý nám ho dal, čo sa nám stane? Zachováme ho.“ Je to tak.

„Ale ako to urobiš, ocko?“

povedal, „A voda sa do toho jednoducho nemôže dostať. Zasmolil som to.“

Povedala, „Fíha, strašne to smrdí.“

¹⁹⁶ Vy, deti, viete, čo je to smola, keď upravujú ulice, viete, ó, ten strašný zápach. Ale to zachováva... To odstraňuje z ulice všetky výmole. A takto sa to robí; to zabraňuje vode prenikať.

¹⁹⁷ A to je to, čo robí modlitba pre veriaceho. To je to, čo vy, to od teba drží preč svet, keď na svojich kolenách zasmolíš samého seba a hovoríš, „Pane Ježišu...“ A Krv prichádza dole a celého ťa zapečatuje, takže diabol ťa nemôže dostať. Vidíte, je to tak. Vidíte? A tak potom, ó, mnohokrát ľudia chodia okolo a hovoria, „To je strašné,“ ale to nerobí žiaden rozdiel; to ťa zachováva v bezpečí. Vidíte? To je tá hlavná vec: byť zachovaný v bezpečí. Hovoria, že si staromódny, ale na tom nezáleží; to ťa zachováva v bezpečí.

¹⁹⁸ „No,“ povedala, „čo ideme urobiť?“

¹⁹⁹ „No dobre,“ povedal, „poviem ti, čo spravíme. Vezmeme dieťaťko a trocha sa porozprávame. A zoberieme dieťaťko a vložíme ho sem a dáme ho tam von na riekú Níl.“

„Ó, nie, nie, nie. Amram, nemôžeš dať naše dieťaťko tam von na riekú.“

²⁰⁰ „Áno, áno. Viem, čo robím.“ Vidíte, on mal sen; vedel, čo robiť. Vidíte? Boh mu dal inštrukcie. On vedel, čo robiť. Postavil toto a videl, že to bol samotný obraz archy, ktorá tam vtedy zachránila Noeho v jeho čase.

²⁰¹ A tak povedal, „Pozri sa; rovno hore som vyrezal malý otvor, aby tak mohol dýchať. Vidíš, môže mu tam cez to svietiť slnečné svetlo.“

²⁰² A, viete, archa v starej Biblii, tam vtedy dávno, bola učená rovnakým spôsobom. A rovno na svojom vrchu mala otvor, aby ste tak mohli vidieť dnu (Rozumiete?), a tam, kde sa mal dívať hore.

²⁰³ A tak potom toto biedne malé dieťaťko bez mena, dokonca nemalo žiadne meno, malé dieťaťko bez mena, a jednako najmilšie malé dieťaťko na svete.

²⁰⁴ Na ďalší večer, keď vošli dnu a čakali až do tretej rána, a potom oni... On tam prešiel. A premodlil sa. Prešiel tam a povedal, „No, poďme, Jochebed, vstaň.“

¹¹⁸ Viete, ako matka miluje malé bábätká, ako sa o neho stará. Pamätáte si, ako vás mama zobrala a umyla, pobožkala a ako hovorila, akí ste pekní. A ako vás večer ukladala do postele. Ó, ak ste... Trocha by sa pootvorili dvere, fúkal by tadial malý prievan, niečo také, ó, ona by naozaj rýchlo bežala a zavrela dvere, zakryla to malé bábätko a, viete, postarala sa o to. Ona vás milovala. Vidíte? Milovala vás. Ó, ona milovala to maličké stvorenie, ktoré jej Boh dal, ktoré bolo bezmocné a nedokázalo si samo pomôcť, a tak milovala to malé bábätko. A ona len bozkávala svoje malé bábätká a hrala sa s nimi, pretože to bola skutočná matka. Vidíte?

¹¹⁹ Ale tieto staré ženy, ktoré zabíjali bábätká, ony nevedeli, čo je to materinská láska. Ony neboli matkami. Všetko, o čom premýšľali, mali len ohromný čas, svetské veci. A tak išli a zabíjali tie malé bábätká. Ste príliš mladí, aby ste tomu rozumeli, ale stále sa to deje. Je to tak. No, vy, dospelí, viete, o čom hovorím. Je to tak. Príliš mnoho toho... Ó, poviete, „Nevzal by som...“ Ale potrat je tá istá vec. No dobre, ale vidíte, nevedia, čo je to materinská láska. No, viete, čo tým myslím, keď hovorím o skutočných matkách? Je to tak. Žiaden rozdiel; ten istý diabol... A tak potom tam... A len pomyslieť o tisícoch krát tisíce krát tisíce, ročne. Je to práve tak zlé, ako to bolo v Egypte, alebo horšie. A tam...

¹²⁰ Potom vošli dnu, ony nemali materinskú lásku, tak vzali tieto malé bábätká a zabil ich. Ó, stávalo sa to horším a horším. A jedného dňa sa tam začala šíriť ďalšia fáma, že budú mať ďalšie stretnutie.

¹²¹ Faraón zvolal spolu všetkých svojich radcov a všetkých ich zhromaždil spolu, prišiel tam a povedal, „No dobre, oni stále vzrastajú. Čo s tým teraz urobíme?“

¹²² Ten istý starý ľstivý, prefíkaný chlapík, ktorý mal tvár ako diabol, povstal a povedal, „Ži dlho, kráľ faraón. Mám nápad. Pozri, máš tam mužov, ktorí pracujú. Donútil si ich, aby piekli v peci tehly, tak mnoho každý deň, donútil si ich, aby ich vyrábali zo slamy. Vyzabíjal si malé deti a také veci, ale oni stále vzrastajú. Mal by si urobiť to, že zapriahneš do práce aj ženy. Ak do práce zapriahneš ženy, ony potom nebudú...“ No, to nie je miesto pre ženu. Nie. Tak povedal, „Ale zapriahni do práce ženy; umiestni ich tam von a nech tiež vyrábajú tehly. A potom budú tak unavené, že keď prídu domov, nebudú môcť svojim manželom uvariť večeru; nebudú môcť byť dobrou matkou. Vidíš? A tak, ak pôjdu do práce a budú takto pokračovať, tak nebudú schopné to robiť. Takže ich tiež zapriahni do práce.“

¹²³ „To je skvelé, dobre; si chytrý človek.“ A tak zapriahol všetky ženy do práce.

¹²⁴ A tu prichádza biedny starý Amram, prichádza tej noci dnu a povedal, „Ó, Jochebed, neviem, čo budeme robiť. No, oni všetky ženy posielajú do práce. Poviem ti, ó, jednoducho neviem, čo robiť. Sme – sme len... Sme otroci a sme na tom horšie a horšie. Predpovedám toto: ak pre nás Boh niekedy niečo urobí, bude to po tom, keď budeme všetci mŕtvi.“

¹²⁵ No, Boh takto nečaká, či áno? Nie. Boh sa na nás niekedy len díva, či nie? No dobre.

¹²⁶ Tak potom tej noci povedal, „Idem hore a budem sa modliť, ako som sa nikdy predtým nemodlil.“

¹²⁷ No, to je spôsob, ako sa modliť, či nie? Modli sa, ako si sa nikdy predtým nemodlil, skutočne to ber vážne! Vidíte, ak ideš len hore a: „Pane, žehnaj Toho-a-toho-a-toho.“ Boh sa o to až tak veľmi nezaujímá. Ale keď to skutočne berieš vážne... Keď sa vy, malí chlapci a dievčatá, modlíte, berte to vážne. Robíte to v škole? Pomáhate... Prosíte Boha, aby vám pomáhal v škole? Keď sa chystáte do školy a nemáte veľmi dobré známky, idete dnu a poviete, „Bože, chcem, aby si mi pomáhal.“?

¹²⁸ Modlíte sa? Koľkí malí chlapci a dievčatá sa modlia? Nech vidíme vaše ruky. Ó, to je skvelé. No, to je dobre. Máte tajné miesto, kam sa chodíte modliť, kde vás maminka a ocko dokonca ani nevidia? Modlíte sa takto? Vy... nemodlíte sa takto? Máte malé miesto, vojdete tam a modlíte sa a hovoríte svoju malú modlitbu. Hovoríte ju každý večer predtým, ako idete do postele? Keď sa ráno zobudíš, zlatko? Ó, to je dobre. Koľkí ďalší malí chlapci a dievčatá, zodvihnite svoju ruku, ktorí sa modlíte, po celej budove. Ó, či to nie je nádherné? No dobre, to je skvelé. To ukazuje, že máte skutočnú mamu a ocka, ktorí vás učia robiť tieto veci. No, keď ste skutočne v potrebe, mali by ste sa radšej modliť úprimne, či nie?

¹²⁹ A tak, malý Amram vychádza hore. Ó. Nechcel žiadnu večeru. Povedal, „Je to príliš zlé. Ó...“

„Ó,“ povedala, „musíš zješ večeru, oci.“

„Jednoducho to nemôžem urobiť, Jochebed. Jednoducho to nemôžem urobiť. Ja – ja...“

¹³⁰ „Ó,“ povedala, „ale strácaš na váhe, si nervózny a máš bledú tvár. Zvraciaš jedlo a také veci.“

¹⁸⁹ No, povedal, „Jochebed, ak si ho necháme, stratíme ho. A tak, ak ho odovzdáme naspäť Tomu, ktorý nám ho dal, potom ho zachováme.“

¹⁹⁰ No, ty máš dušu, a ocko a mama, vy tiež. Ale ak si ju necháte, stratíte ju. Je to tak, bosorky pekla ju vezmú. Idú so všetkým po nej. Ale ak ju odovzdáš naspäť Tomu, ktorý ti ju dal, zachováš ju do večného Života. Haleluja. Amen. Prepáčte mi, deti; som len dosť staromódny a tak vykrikujem. Ak si ju necháte ...

Povedzme to všetci spoločne: [Brat Branham a zhromaždenie hovoria spolu. – pozn.prekl.]

¹⁹¹ „Ak si ju necháš, stratíš ju. Ak ju odovzdáš naspäť Tomu, ktorý ti ju dal, zachováš ju.“ Amen. Zapamätajte si to teraz, odovzdajte ju Jemu.

No, sledujte. Ó, ona začala plakať; povedala, „Ó, čo s ním urobíš?“ Povedala...

„Pozri sa, chcem ti niečo ukázať.“

„Čo to tam máš pod mojou posteľou?“

Povedal, „Dovoľ mi, nech ti ukážem.“ A vytiahol to von.

„Ó, to je malý košík z trstiny.“

¹⁹² To je malá loďka, to je to, čo to je. Nemá žiadne kormidlo a nemá žiadne plachty, nemá na sebe žiadne kanóny, a jednako bude niesť ten najvzácnejší náklad, ktorý do toho času bol vezený na lodi. Počujte to. Nemá žiadneho kapitána, ani žiadnu posádku. Brat, poznám tiež takú Loď pre dospelého.

¹⁹³ „Ó,“ povedala, „Ja, dovoľ mi, aby som sa na to pozrela. Amram, dovoľ mi pozrieť sa.“ Prichádza tam.

¹⁹⁴ Povedal, „Pozri sa, mám na tom malý vrchnák. Vidíš, zodvihni ten malý vrchnák.“

Povedala, „Fíha, smrdí to. Ehm. Fíha. Ó.“

Povedal, „Áno, smrdí to.“

„Prečo?“

¹⁹⁵ „Polial som to celé asfaltom. Je to celé zasmolené.“ Asfalt je smola, viete, a tak to celé pokryli asfaltom. To je to, čo tam dole rozohrieval a vyliat to na povrch tej trstiny. Zasmolil to. Povedal, „Vidíš, potom sa do toho nemôže dostať voda. Vidíš, je to celé zapečatené.“ A

stvorenie, to malé dievčatko, a taktiež malý Áron. A tak, on to tam pod to vložil. Povedal, „Jochebed, drahá.“

183 Povedala, „Bol si sa teraz v noci modliť dolu v pivnici, Amram?“

Povedal, „Nie. Bol som v pivnici a chválil som Boha.“

Povedala, „Čo si robil?“

184 Povedal, „Chcem ti to povedať. No, vieš, že tie staré bosorky sa vracajú späť.“

„Áno.“

185 A chcem ti povedať, čo urobíme. Teraz to bábätko máme tri mesiace a musíme sa ho zbaviť.“

„Ó, Amram, čo musíme urobiť?“

186 „Musíme sa toho bábätka zbaviť.“

„Zbaviť sa bábätka?“

„Áno.“

„Ó, ty si krutý.“

„Nie, nie som krutý. Nie, nie, nie. Viem, čo robím.“

„Čo tým myslíš? No, budeš tak zlý ako faraón. Zbaviť sa nášho bábätka?“

„Áno, zbaviť sa bábätka.“

„Ó, nemôžeme.“

187 „No, počúvaj. Ak si ho necháme, stratíme ho. A ak ho odovzdáme Tomu, ktorý nám ho dal, On ho nájde.“ Je to tak? „No, ak si ho necháš, stratíme ho.“

„Ako ho stratíme?“

„No, tie staré bosorky pôjdu okolo a vezmú ho.“

188 A pozri, ak si necháš tú dušu a pôjdeš ďalej a budeš žiť ako svet, stratíš ju. Bosorky pekla idú po tebe. A je to tak. Všetko toto bláznovstvo sveta tých vecí tam vonku, ide to rovno po tebe. Ak si ju necháš, stratíš ju; ale ak ju dáš naspäť Tomu, ktorý ti ju dal, nájdeš ju a zachrániš ju. Čo to teraz je? Ak si ju necháme, čo sa nám stane? [Deti hovoria, „Stratíme ju.“ – pozn.prekl.] Stratíme ju. Ak ju odovzdáme Kristovi, čo sa nám stane? Zachránime ju. Amen! To je dobre. No, odpovedali ste správne.

131 „Ó, neviem, čo robiť.“ Ale povedal, „Drahá, ak si niekto tých ľudí nevezme na srdce, ak sa niekto nebude modliť za ľudí, čo budeme robiť? Sme na tom horšie. Istotne raz Boh odpovie.“

132 Áno, to je správne. To je pravda. Boh vypočuje... Ber to vážne a len tam zostať.

133 Ó, tentokrát vychádza po schodoch odlišne. Keď tentokrát vychádza po schodoch, kľaká na zem, dvíha svoje ruky do vzduchu, kričí, „Bože, hovorím teraz ku Tebe.“ Amen, berie to vážne... „Bože, Ty máš uši a môžeš počuť. Máš oči a môžeš vidieť. Máš pamäť; poznáš Svoje Slovo. Poznáš Svoje zaslúbenie. Prosím Ťa, Bože, pohliadni sem dole, Bože Abraháma, Izáka a Jakoba, že Tvoj ľud je v núdzi a hynú. Urob pre nás niečo, Bože. Bezodkladne Ťa potrebujeme. Musíme Ťa jednoducho mať, inak zahynieme. Musíme Ťa mať. Musíme, aby sme žili.“ Vtedy sa skutočne modlíš. Ó, on sa modlil.

134 Viete, niekedy, keď sa ľudia modlia, unavia sa. Či nie, mama a ocko? Ó, tak sa unavia. Brat Branham sa niekedy tak unaví, že takmer omdlievam, keď sa idem dlho modliť; skrátka omdlievam, idem bez jedla a takých vecí, na niekoľko dní, a modlím sa a modlím sa a modlím sa a kážem, dostanem sa jednoducho do miesta, kde idem takmer omdlieť. A niekedy je to takto s ľuďmi. To nie je čas sa vzdať. Pokračujte. Boh odpovie. Tak veru. Pokračujte ďalej. Tak veru.

135 Tak on vychádza hore po rozheganých starých schodoch. A vidím Jochebed, ako ide okolo a hovorí, „Ó, Amram, nie. Zlatko, verím...“

136 „No, Jochebed, pozri, si skvelá, milá ...“ Bola nádherná, pekná malá matka. A on pokračoval, išiel ďalej, takto ju potľapkal. Povedal, „No, mama, choď naspäť a ulož Árona a malú Miriam do postele. A ja sa idem hore modliť. A teraz, ak ma začuješ plakať, nechod' hore.“

137 „Dobre, ale, Amram, čo ideš robiť, zlatko? Si takmer mŕtvy.“

138 „Áno, ale mám na srdci bremeno za ľudí. Musím s tým niečo urobiť. Musím zostať na kolenách. A tak všetci ľudia...“ Povedal, „Dnes, len dnes, dolu pri tehlovom kopci, bol som tam dole, stále som hovoril, 'Dobre, deti, Boh vypočuje.' A vyšiel hore jeden veľký starý muž, dal si ruky v bok a povedal, 'Kedy vypočuje? Kedy vypočuje?' Vidíš, ako sa aj ľudia stávajú zatrpknutými? Začínajú sa stavať proti Bohu, pretože sa modlia a modlia a modlia a nič sa nedeje. A tento sa modlí a modlí a modlí a nič sa nedeje. A všetci kňazi hovoria, 'Dni zázrakov pominuli a jediná vec, ktorú môžeme robiť, je len znížiť sa pred týmito dozorcami, ktorí uctievať pohanov alebo pohanských bohov, atď. A čo môžeme

urobiť?“ Ale on povedal, „Ale ja verím v Jehovu. Amen. Verím, že On stále odpovedá na modlitbu.“

139 Veríte tomu? Veríte tomu? Amen. Všetci, ktorí tomu veríte, povedzte „Amen.“ [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Stále odpovedá na modlitbu... No dobre.

140 Drobné staré krehké telo, stratil mnoho zo svojej váhy, vychádza hore po rozheganých schodoch, ide tam a kľaká si a povedal, „Ó, Jehova...“ Ó, modlil sa tak ako nikdy predtým. Povedal, „Ó, Jehova, pozri sa. Ty si skutočný Boh. Veríme, že máš uši. Veríme, že máš oči. A Ty vieš všetko. A veríme, že si Bohom Hebrejov a sme ľuďom zasľúbenia. Veríme, že Ty zachovávaš Svoje Slovo.“ Povedal, „Pozri sa tam na týchto pohanov, ako využívajú našu lacnú pracovnú silu a stavajú veľké cesty a modly a všetko možné. Ty, Jehova, či budeš sedieť v nebesiach a necháš pohanov, aby nad Tebou panovali? Neverím, že to tak necháš.“ Amen.

141 Ja ešte stále neverím, že On to tak nechá. Amen. Keď vchádza diabol; Boh je stále Bohom. Správne. On nedovolí diablovej, aby to robil. Verím, že to je deň, keď móda a nezmysel a všetky tieto hlúposti, ktoré sa stále dejú, Boh stále vládne a On je stále Bohom. Správne. To, čo potrebujeme, je niekto ako Amram, kto má na srdci bremeno, kto tam zostane a premodlí sa ohľadom toho, až kým sa tam neroztvoria nebesia, Boh prichádza dole a odpovedá na modlitbu. Amen.

142 „No, pozri sa sem,“ povedal, „Bože, či necháš pohanov, aby takto zosmiešňovali Tvoj ľud? Prešli týždne, mesiace a roky. Neustále sa modlíme. Slzy máčajú naše...“ [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] „Ó, Bože, či dovoľíš takú vec?“

143 Zaujímalo by ma dnes, keď sú stovky malých bábätiak hádzané do riek a kanálov a nie je im dovolené žiť a sú páchané potraty a všetko ďalšie, „Ó, Jehova, či dovoľíš, aby niečo také pokračovalo? Dnes, keď sa tam hromadí whisky a pivo, nočný život a všetko také. A dokonca kazateľne sa stali tak slabými, že sú až vystrašení, aby o tom niečo povedali. Jehova, či dovoľíš, aby pokračoval taký nezmysel?“ On jedného dňa odpovie. Ó, Jeho hnev je hrozný, keď prichádza. Tak veru. Ženy chodia do rôznych spoločností a spôsobujú, že ich malé deti sa dívajú na cigaretový popolník, do ktorého sa odklepáva popol, a na všetko také. A ľudia berú svoje malé deti do pivární, malé dievčatá a chlapci tam sedia, šesť alebo osemroční, pijú, a takéto veci. A národ to legalizuje a či to je v poriadku? Ó. Myslíte si, že Jehova to nevidí? Keď si dokonca robia žarty z ľudí, ktorí sú skutočne v poriadku s Bohom.

176 Po modlitbe, začal byť naozaj unavený a len takto padol a zaspal. Bol tak unavený, pracoval celý deň a modlil sa celú noc. Bol unavený. A viete, čo sa potom stalo? Zaspal a sníval sa mu sen.

177 Viete, Boh tiež hovorí v snoch. Či nie? Samozrejme, že to robí. Áno, On to robí. On to dokáže. Vidíte? A On hovorí v snoch.

178 Ó, zobudil sa a povedal, [Brat Branham luskol na prstoch. – pozn.prekl.] „To je ono. Mal som na to pomyslieť. To je to, čo mám urobiť. Skrátka o tom nič nebudem hovoriť.“

Kráča dole schodmi. Povedal, „Jochebed.“

„Áno, drahý? Ó, som tak unavená. Nemôžem spať.“

„Ó, choď si pospať. Choď si pospať. Všetko je vyriešené.“

„Ako vieš?“

„Ó, jednoducho viem. Skrátka mám istotu.“

179 Namiesto toho, aby sa v ten večer išiel otec modliť hore, odišiel dolu do pivnice. Bol tam dolu zaneprázdnený. Zaujímalo by ma, čo robil. Prekíznime dolu a pozrime sa na neho. Vidím ho tam dolu, ako ide... [Brat Branham si začína hmkať a napodobuje niekoho, kto niečo stavia. – pozn.prekl.] „Bum, bum, bum.“ [Brat Branham si hmká.] Berie tú trstinu a prezerá ju, prevracia a díva sa, či je dobrá. [Brat Branham si hmká.] Malý Áron v ten deň vyšiel von, nazbieral toho celú náruč a zložil to dolu v pivnici, viete. [Brat Branham si hmká.] „Boh sa o teba stará.“ [Brat Branham si hmká.] „Je to tá stará viera, musí to byť celá pravda!“ [Brat Branham na niečo búcha. – pozn.prekl.]... búcha sem a tam.

Ona povedala, „Amram, čo sa to s tebou deje?“

„Haleluja. Nič, drahá. Pokračuj.“

180 [Brat Branham si hmká.] „Je to tá stará viera.“ [Brat Branham znova búcha.] „Je to tá stará viera.“ Toto prináša sem, viete. „Je to tá stará viera.“ „Shhhhhhh,“ celé to takto zalepuje. „A ona mi vystačí. Dajte mi túto starú...“ Niečo tam robil.

181 Viete, potom, ako prešiel týždeň alebo dva, prvé, čo zistíte, zaujímalo ich, čo robil.

182 A tak, jedného večera, keď všetci spali, prekízol hore a prináša túto malú vec, viete; takto to berie hore. A prináša to hore. Nadvihuje pokrývku na mieste, kde spí jeho manželka Jochebed, vkladá to pod pokrývku. A malý Áron a malá Miriam spali, viete. Ó, bolo to malé milé

rýchlo ukryla. A Amram tam vzadu na prízemí v stene spravil malé miesto, kam mohol ukryť to bábätko.

¹⁶⁸ A potom, prvé, čo zistíte, začuli niečo chodiť hore... [Brat Branham klope na kazateľňu. – pozn.prekl.] „Fíha, je to tu.“ Každý sa rozbehol na jedno miesto, povedali, „To sú ony. To sú tie staré bosorky.“ Tie dlhoprsté, namaľované nechty. A tie staré bosorky sa dívali dole. A dívali sa cez okno, povedali, „Áno, to sú oni. Stoja tam.“

[Brat Branham klope na kazateľňu. – pozn.prekl.] „Otvorte!“

¹⁶⁹ Amram vyšiel von, otvoril dvere, povedal, „Čo chcete?“

¹⁷⁰ Povedali, „Máš tam vnútri bábätko a my to vieme. A ideme si ho vziať.“

„Nemáme žiadne bábätko, ktoré by sme vám dali.“ (Oni nemali.)

¹⁷¹ „Aj tak sa ideme pozrieť. Sme ženy policajtky. Vidíš naše odznaky!“ A to je... Či je to niečo pre ženu, čím by mala byť? Ale, „My sme policajné ženy. Máme práva od autority.“ Viete, my ich tu dnes tiež máme. A tak to potom išli skontrolovať; idú do vnútra. Vošli do vnútra a prevrátili pohovku, pootvárali všetky zásuvky a všetko vyhádzali na dlážku a vzali všetky posteľné obliečky a vytriasli ich, išli hore a našli ockove tajné miesto. Pozreli sa všade, ale nedokázali nájsť to bábätko.

¹⁷² Nedokázali nájsť to bábätko, tak prišli ku žene, biedna Jochebed tam stála, jej tvár bola biela. Prišli tam, povedali, „Pozrime sa. Vieme, že si matkou. Dokážeme to povedať podľa tvojho vzhľadu. Vieme, že si dojčiacou matkou, a vieme, že je tu bábätko. Vrátime sa späť. Dostaneme ho.“ Odišli dverami. Treskli dverami a odišli.

Povedala, „Ó, ó, čo môžeme robiť? Čo môžeme robiť?“

¹⁷³ A tak, Amram povedal, „Modlime sa.“ Či to je to, čo treba robiť? Je to tá vec? „Modlime sa. Poďme sa modliť.“

„Ó, ó, ó. Nevie, čo robiť. Ó.“

¹⁷⁴ Tak on riekol, „No, pozri, ty sa dolu utíš a choď znova nakrímiť bábätko. Ja idem na poschodie a budem sa modliť.“

¹⁷⁵ Tak ide na poschodie, modlí sa. Povedal, „Jehova, Ty máš uši. Jehova, Ty máš oči. Jehova, Ty dokážeš počuť. Ty dokážeš odpovedať na modlitbu. Dal si nám toto bábätko; dal si nám Svoje zaslúbenie. A Ty zachováš Svoje zaslúbenie a zachováš to bábätko. A som si istý.“

Všetky tieto veci pokračujú, robia si žarty. Vydržte, len naďalej vytrvávajú. Jehova odpovie. Netrápte sa. V poriadku.

¹⁴⁴ Ideme trocha ďalej. Nachádzame ho tam hore, ako sa modlí. A začína byť tak unavený, líha si. Modlí sa, až kým jednoducho nepadá na dlážku. Nemôže pokračovať ďalej a trocha si zdriemol. Zobudil sa. „Čo sa deje? Díva sa tu naokolo. Odkiaľ prichádza to Svetlo? Ó, pozrime sa, stojí tam v rohu.“ Stál tam Anjel, na boku mu visel meč. Ó, znovu sa pozrel a pretrel si oči. Zodvihol sa na kolená, povedal, „Pane. Ó, ó, čo chceš odo mňa?“

¹⁴⁵ Povedal, „Amram, som Anjel Boží. Bol som poslaný z neba, aby som ti povedal, že Boh vypočul tvoje modlitby. A prišiel som ti povedať, že ide poslať vysloboditeľa. On pamätá na všetky Svoje zaslúbenia.“ Vidím teraz Anjela; dívam sa na neho; vyťahuje tento meč, ukazuje ním na sever. Amram sa díva. Povedal, „Tam, kde ukazuje tento meč, leží zaslúbená zem. A Ja som zaslúbil Abrahámovi, Izákovi a Jakobovi, tvojim otcom, že vy, ľudia, zdedíte tú zem. A počul som vzdychanie ľudu; počul som plač detí; a zostúpil som. A chcem, aby si vedel, že v tomto zohráš veľkú úlohu, Amram, pretože si bol verný v modlitbe. Bol si verný vo svojom dome. A na ďalší rok, asi o tomto čase, Jochebed, tvoja milá malá manželka, bude objímať malého chlapčeka. A ten malý chlapček bude vysloboditeľom.“ Sláva.

¹⁴⁶ Povedal, „Ó, áno. Áno. Ó, áno. Áno. Ó, On je tak nádherný.“ Pozrel sa a Anjel sa začal dvíhať. Vyzeralo to, akoby sa roztvorili celé nebesia, a on vyšiel z tej miestnosti. Chvíľu počkal. Povedal, „Ó, nie som bez seba.“

¹⁴⁷ Zišiel naozaj rýchlo dolu schodmi a povedal, „Jochebed, Jochebed, rýchlo.“

Povedala, „Áno, čo sa deje, drahý?“

¹⁴⁸ Povedal, „Vstaň.“ A cez okno svietilo mesačné svetlo... Vyzerala nádherne. A povedal, „Práve som uzrel Anjela Božieho a povedal mi všetky tieto veci.“

„Ó, ako vyzeral?“ povedala tá matka. „Ako vyzeral?“

¹⁴⁹ Povedal, „Ó, bol nádherný. Mal oblečené žiarivé rúcho. Jeho oči iskrili, v ruke mal meč a ukazoval na sever.“ To je ten smer, viete, ktorým zaslúbená zem leží od Egypta; hore tým smerom, Palestína. Povedal, „Ukazoval na sever. A povedal, že na ďalší rok, asi o tomto čase, budeme mať dieťaťko a toto malé dieťaťko vystúpi a bude premožiteľom a vyslobodí Jeho ľud. Ó, haleluja, Jochebed.“

150 A všimol si, že bola potichu. Jej tvár, jej oči uprene hľadeli; jej veľké oči sa dívali. „Jochebed, čo sa deje?“

„Ó, Amram. Nie, nie, nie. My máme mať chlapčeka?“

„Áno.“

151 „Ó, ty... Nemôže to tak byť. Vieš čo? Ó, kiežby si nikdy nemal to videnie. Vieš, že faraón zabíja všetky malé bábätka.“

152 „Áno. Ale vieš, ak nám toto bábätko dáva Boh, Boh sa o to bábätko postará. Amen. Boh zaslúbil. Boh sa oň postará.“

153 No, na ďalší deň ide do práce. A všetci tí ľudia, všimli si Amrama. Namiesto toho, aby tam vošiel, viete, celý zhrbený a unavený, mal vystreté ramená, povedal, „Podajte nejaké ďalšie tehly. Podme, podme.“

„Čo sa deje?“

„Sláva Bohu. Boh ide odpovedať na modlitbu. Aha,“ pokračoval.

154 Viete, keď dostanete odpoveď, to spôsobuje, že sa cítite dobre. Či to nepoznáme, ocko a mama, keď Boh dáva odpoveď? Nemusíš vidieť videnie, len vieš, že je tam odpoveď, to je všetko. To je to, len vedieť, že je tam odpoveď.

155 No, počúvajte teraz pozorne. Chcem, aby ste počuli, čo sa stalo. No, viete, po chvíli povedali, „No dobre, Amram, čo sa s tebou deje?“

156 „Boh ide odpovedať na modlitbu. Boh ide odpovedať na modlitbu.“

157 „No, ako ide odpovedať na modlitbu?“

„Na tom nezáleží.“

158 Jeden starý chlapík vystúpil a povedal, „No, čo myslíš, kedy vôbec odpovie na modlitbu?“

159 „To ti nepoviem, pretože ty si aj tak neveriaci. Podaj mi nejaké ďalšie tehly.“ Takto ich tam vhodil. Otvoril to. Nestaral sa; nemusíte neveriacim hovoriť všetko. Musíte? Na tom nezáleží. Nie veru. Istotne nie. „Podaj mi nejaké ďalšie tehly. Haleluja. Ide odpovedať na modlitbu.“ Takto sa cítite, keď viete, že sa to ide stať. Či nie? Tak veru.

„Dobre, ako to On urobí?“

„Ty to aj tak nevieš, tak len ďalej podávaj tehly.“ Všetky ich tam vkladal, vložili tam všetky tie tehly.

160 V ten večer prišiel domov, povedal, „Ó, Jochebed, pomysli na to, budeme mať bábätko. Ó, on bude vysloboditeľom. Boh ho ide poslať. Ó, bude to nádherné.“

„Ó, ale som tak...“

161 „Ó, prestaň si robiť starosti. Prestaň sa trápiť. Ó, Boh je teraz na tom konci a počúva. Boh má uši; Boh môže počuť. Boh má ruky; On môže vyslobodiť.“ Povedal... Ó, mal mnoho viery.

162 Viete, keď sa premodlíte, obdržíte odpoveď, potom máte skutočne mnoho viery. Ó. Či ste sa niekedy ohľadom niečoho modlili, až ste vedeli, že Boh to pre vás ide urobiť? Či ste to urobili, vy, malé dievčatá, a vy, malí chlapci? Áno, istotne. To je vtedy, keď viete, že sa to stane. V poriadku.

163 Prechádza celý rok a prvé, čo zistíte, jedného dňa tu Amram prichádza z práce. Čo sa stalo? Najroztomilejšie malé bábätko, ó, bol malým pokladom, asi takto dlhý. A tak, ona ho zdvihla, podáva ho Amramovi. A on ho bozkáva, viete. Miluje ho. Vidíte? A matka ho držala. Ó, čo za poklad. Povedala, „Ó, predsa som tak vystrašená, vieš. Toto malé bábätko, je to tak sladké malé stvorenie.“

164 A viete čo? Biblia povedala, že bol najkrajším malým bábätkom, ktoré sa kedy narodilo. No, viem, že matky so mnou ohľadom toho nebudú súhlasiť. Ony si mysleli... Tvoja matka si myslela, že ty si bol najkrajším malým bábätkom. Či nie? Áno. Má právo si to myslieť. Ale Biblia povedala, že toto bolo najkrajšie malé bábätko. Ó, bol klenotom. Boh na ňom mal Svoje ruky, viete. A tak, ó, bol tým najsladším malým stvorením. Ležal tam a urobil maličký úškrn bez zúbkov.

165 Mali ste niekedy malého bračeka a ich, keď nemal žiadne zúbky, len sa takto uškŕňal?

A prvé, čo zistíte, „Uáá.“

„Ó, fiha. No teda. Tie staré...?... ukryť.“

„Čo sa deje? Čo to robíš?“

166 „Vezmi ho dolu. Vieš, aké sú nariadenia. Vidíš, ak tadeto pôjdu tie staré bosorky s dlhými nosmi, vezmú naše bábätko a zabijú ho. Je to tak. Nemôžeme ho nechať, aby plakalo.“ A tak, ó, potrebovalo nejaké raňajky alebo večeru. Takže matka ho vzala do rohu; nakrmila ho, viete. A tak on je potom v poriadku.

167 Tak po niekoľkých nociach neskôr sa s ním hrali. A, „Uáá,“ znova začal, viete, začal plakať. Veľmi rýchlo odišla preč a takto ho